

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 388 MAYIS 1992

(KDV, DAHİL) 7000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: DÜNYA "BİLGİ KİTABI"NA HAZIRLANIYOR	2
● VARLIKSAL İLKELER: VARLIĞIN BİRLİĞİ İLKESİ	5
● UYANIŞ SANCILARI	8
● FARKLI BİR DÜNYA FARKLI BİR İNSAN	9
● İYİ-KÖTÜ	12
● DIŞ BASINDA PSİ: ÖTE ÂLEMDEN OYUNCAK AYIYA SELÂMLAR, ÖLÜM SON DEĞİL	13
● İPNOZ, EVLİLİKLERİ TEHLİKEDE OLAN EŞLERİN HİZMETİNDE	15
● DEVRE SONU İNSANI VE DOĞAL ÂFETLER	17
● PARAPSIKOLOJİNİN ÇAĞIMIZDAKİ DURUMU	21
● İSA DOSYASI	24
● YENİ ÇAĞIN SEVGİSİ	28
● İNİSİYASYON	33
● BİLGİ VE DETERMİNİZM	37
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: DİN GÜNÜ, BİLGİLERİN AÇIK VE YOĞUN ŞEKİLDE VERİLİŞİDİR	40
● YENİ DÜNYA DÜZENİNDE ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, BİRLİK VE PAYLAŞMA İLKELERİ	41
● ÇAĞDAŞ FİZİKTEKİ GELİŞMELER BİZİ NERELERE GÖTÜREBİLİR?	44
● YAŞAMBİLİM SÖYLEŞİSİ	46
● KİTAPLAR ARASINDA: ALLAH	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Bakış Ofset, 522 89 90

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 TL. (Öğrenciler:65.000TL.), Yurtdışı: 60 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Dünyamız, üzerindeki kendenin kendisine yapmış oldukları eziyete ve yıkıcı hareketlere karşı gösterdiği hoşgörünün tahammül sınırlarına ulaşmış durumdadır. Uygarlık denen "sistemli uyumsuzluk" sürecinin yarattığı yozlaştırıcı alanlara "uyum" sağlamak için asırlardan beri mücadele eden Toprak Ana, bir yandan kendi oluşumunun zaruretleri içinde kendini yenileme imkânları ararken, öte yandan bu oluşumun "yenileşme" tarzında meydana gelmesi için insanların eliyle hızla tahrip edilmektedir. Yani hem Toprak Ana kendi kendisini yenilemenin yollarını arıyor, hem de insanlar bu yenilenmeye yardım etmek üzere O'nu tahrip ediyorlar. Eskime sürecini hızlandırma vazifesi insanlığa bırakılmış oluyor. Eskitici ve yok edici insanlık, Toprak Ana'nın kabuk değiştirmesine vesile olurken, kendi içinde bulunan tahrip edicilik ihtiyacını da karşılamış oluyor. Kendini feda ederken aynı zamanda yeni bir Dünyanın doğum sancılarını çekiyor.

Evet, yeni bir Dünyanın doğum sancılarını en yakından hisseden ülkelerden biri olarak Anadolu'nun vazifeli halkı, maddî ve manevî türden çeşitli hadiselerin etkisi altında sabır, uyum ve müşterek anlayış alanları yaratma konularında uzun süreden beri eğitilmektedir.

Bütün insanlık, aşağıdan ve yukarıdan kendisine yapılan her türlü baskı etkisine karşı esneklik göstererek müşterek anlayış alanları, uyum sağlayan alanlar meydana getirebilmenin çeşitli imtihanlarından geçmektedir. Her imtihan yeni bir uyum alanının oluşmasına yarayan işaretlerle dolu hadiselerdir. Nasıl nitelenirse nitelensin maddî ve manevî bütün hadiseler, temel amaç olarak, içlerinde taşıdıkları zorlayıcı güç sayesinde, insanlığı uyum'a zorlar. Uyumun süresini sabır'la ifade ediyoruz. Uyum süresini mümkün olduğu kadar uzun tutabilmek, yeni katılımlarla genişleyen ortak alanlar için yeni uyum durumları oluşturmak, yeni organizasyonlara gitmek gerekiyor. Bu işlemlerdeki aksaklıklar, eninde sonunda insanlığın ağır imtihanlara maruz kalmasına sebep olmaktadır.

İşte, şimdi Dünyamız ve Anadolu, böylesi "yenileştirici" etkilerin zorlayıcı gücü karşısında **müşterek alanlar yaratmak**, bu alanlar sayesinde özel ve genel uyum'u sağlamak zorunda bırakılmıştır. Tabiat olayları ve toplum olayları, hepsi **müşterek anlayış alanlarının** sevgi halkasıyla çevrelenmesi işleminden başka bir şey değildir. Bütün yorumların ve açıklamaların bitişi noktadan itibaren **UYUM ALANLARININ** oluşması başlar.

Uyum alanları çok canlı, kıpır kıpır; her yeni duruma karşı yeni bir uyum sağlamak konusunda hiç durmadan insanı uyarıp durmakta. Uyum sağlanamadığı sürece acı ve keder kaçınılmaz sonlar olarak; uyum sağlandığı takdirde sevinç ve mutluluk da kaçınılmaz sonlar olarak karşımıza çıkıp durmaktadır.

Uyumsuzluk alanlarının yarattığı yozlaşmış hayat alanlarının her yeri kaplamasındaki bu hızla şaşmamak gerekir. Herkes kendi yozlaşmasını kendi imkânları içinde yaşamakta, tekâmül sürecinin işleyişinde en önemli bir yeri işgal eden "kabuklardan uzaklaşma" eylemine giderek daha fazla yaklaşmaktadır.

Uyum alanlarını müşterek hâle getirmek için "**kabukların**" neler olduğunun farkına varmak, bu kabukları söküp atabilmek için onları önce çatlatmak, sonra kabukları aralayarak, içsel bir çaba ile onları kendimizden uzaklaştırmak, onların mahiyetini açıkça anlayacak şekilde kendimizden uzakta tutmak gerekmektedir.

İnsanlığın en büyük uğraşısı, kendi eliyle yarattığı bu kabuklardan kurtulma mücadelesidir. Az kaldı...

Kabukların her türlüünden uzaklaşma çabasının meydana getirdiği **boşluğu** aydınlatacak olan **BİLGİ İŞİĞİNİN** parlaması giderek artıyor.

Ya kabuklardan kurtulacağız ya da kabuklaşmada devam edeceğiz. Her ikisinin sonuçlarını kendi elimizle hazırlamış olacağız.

Selâm ve Sevgiler.
Ergün ARIKDAL

KONFERANS ÖZETİ

Realite

Ergün ARIKDAL

DÜNYA "BİLGİ KİTABI"NA HAZIRLANIYOR

DÜNYADA yaşamakta olan insanlar, büyük bir hızla şuur, anlayış değişimine, idrak yüksekliğine doğru ilerlemektedir. Bugünün insanı 20 yıl önceki insan değildir. 1992 gençliği, 1970 gençliği değildir. 1970'lerdeki gençlik, 1950'deki gençlik hiç değildir. Varlığın şuurlanması yolunda çok önemli ve hızlı mesafeler katedildi.

İnsanın kendisi ve doğa hakkında sorduğu soruların, öğrendiği bilgilerin, aldığı yanıtların sayısı hızla artıyor. Bilgilerin insanlardan toplumlara nakledilmesi korkunç bir hız kazanmıştır. Ayrıca sadece bilgilerin depolanma süreci değil, aynı zamanda uygulama süreci de çok kısalmıştır. Bir bilgi, anında uygulamaya geçiriliyorsa, uygulama sırasında bilgi olumlu bir sonuç veriyorsa, "Söylenmiş olan bu

söz doğrudur, çünkü biz bunu yaşadık." denmektedir. Yaşanmamış bilgiye artık hiç kimse iltifat etmiyor.

İNSANLIK ARTIK OLAYLARI YAŞAYARAK ÖĞRENİYOR

O hâlde şöyle bir sonuca varabiliriz: İnsanlık toplumu sürekli bir şekilde gelişmektedir ve bu gelişim hızı artmıştır. Ruhsal ve şuuralsal seviyesi bakımından birdenbire hızlı bir yükselmeye tâbi tutulmuştur, ancak bunu beyan edecek temel bilgisi eksiktir ve yaptığı yorumlar yetmemektedir. İnsanların sorduğu sorulara cevap verebilecek **Yeni Bir Bilgi'ye İhtiyaç Vardır.** Aşağıdaki gelişme kapıları kapansada, yukarıdaki rahmet kapıları kapanmaz ve bu nedenle sürekli bir şekilde insanların vicdanları gelişecektir.

İnsanlar öncelikle önemli bir vicdanî ayıklanma-

ya tâbi tutulmalıdır. Dünyamız, olaylar dünyasıdır, yani statik, durağan bir dünya değil. Dinamiktir, her an bir olayla karşılaşırız. Bu olayların içinde sürekli olarak kendi kimliğimiz ile başkalarının kimliği arasında mücadele vardır. Bu arada kendimizi geliştiririz, kendi kimliğimize sahip olmaya çalışırız. Yani, "Ben kimim?" sorusuna cevap vermeye çalışırız.

Herhangi bir kitap okumasak dahi yol gösterici bir öğütle, doğru bir bilgiyle vicdanen gelişiriz. Yani insan insanın öğretmeni olmaktadır. İnsan insanı geliştirmeye bakıyor. Dinlerin çeşitli şartlarla vermeye çalıştığı, "zekât vereceksin", "yardım edeceksin", "komşun aç ise sen uyumayacaksın", "kurban keseceksin" gibi emirlerde bizleri bir dereceye kadar sevgiye, acımaya, dayanışmaya, ruhsal bir bağlılığa yönlendirmektedir. Ancak dinlerin, günümüz insanı için gördüğü fonksiyona bakar-

sak, Yukarı'nın rahmeti yine bitmemiş durumdadır. Yani insan, o şekil ve şartlara bağlı kalmadan da olayları yaşaya yaşaya yine de öğrenmektedir.

BİRLEŞTİRİCİ ÖZELLİKTEKİ BİLGİ KİTABI

Yöre gözetmeden, insan gözetmeden bütün dünya insanlığı için yeni bir bilgi akışı vardır. "Yaradan'ın karşısında bütün varlıklar eşittir" ilkesine uygun olarak bir bilgi akışıdır bu. Ve bu **Bilgi**'nin büyük bir kısmı da somutlaşmıştır. Alınan bu **Bilgi** 1960 yılında tamamlanmıştır. Hiçbir yazım hatası olmadan, en ufak bir kelime, virgül dahi, hiçbir yorum tâbi tutulmadan, çok büyük bir dünya öğretmeni olan **Dr. Bedri RUHSELMAN** tarafından alınmıştır. Bu **Bilgi** bütününe, anlaşmada kolaylık olsun diye **Bilgi Kitabı** adı verilmiştir.

İnsanlığın aşağı yukarı 2040-2050 yılındaki tekâmül düzeyini ele alarak, oraya ulaşmış bir insanın da ihtiyacını karşılayacak bir biçimde, şimdiden o **Bilgi**'nin adaptasyonu olmaktadır. Bu **Bilgi** bütün dinsel kitapların bütün doğrularını ele almaktadır. Ayrıca, dinsel kitaplarda bildirilmemiş olan, insanların henüz ihtiyacı olmadığı, kavrayamayacağı, anlayışları henüz o düzeyde olmadığı, büyük bir teşevvüşe girmelerini önlemek için verilmemiş olan bilgileri de içermektedir. Nitekim dinlerin ard arda geliş neden-

leri de budur. Yani Tevrat'ın İncil'e, İncil'in Kur'an'a bağlanması bir külliyyatın bağlanması gibidir, birinde eksik olanı öbürü tamamlamıştır. Ve Kur'an hepsini onaylamıştır. Musa'nın şeriatını da, İsa'nın şeriatını da ve kendi şeriatını da onaylamıştır. Sonra da, "Biz hepimiz aynı ailenin çocuklarıyız, peygamberler kardeşler. Aynı bilgileri veriyoruz size. Kendimize göre, sizler anlayasınız diye böyle veriyoruz. Aramızda hiçbir fark yok, çünkü hepimiz tek bir Allah'a bağlıyız." denmiştir.

Bütün peygamberler, aslında insanların Bir olduğunu ifade etmiştir. Üslup farkı olmuştur. Ama her birimizin üslubu değişik; hangimizin elbisesi hangimize uyuyor, hangimizin yüzü birbirine benziyor? Bu bir üslup farkıdır. Ruhumuza ait bir üslup farkıdır. Yani bedeni kendimize göre değerlendirmişiz. Kendi anne babamızı kendimiz seçtiğimiz için o da bizim kendi değerlendirmemizdir.

HÜKÜM BİLGİSİ TÜRKİYE'DEN YAYILACAKTIR

Ama temelde bir varlık olarak, sevgide, Birlik'te anlaşırız. Kötülüğü sevmeyiz, acıyı tadarız, hepimiz rüya görürüz, dişimiz ağrıyabilir, saçımız dökülebilir. Ortak çok yanlarımız vardır. Ne yaparsak yapalım, biz birbirimizden ayrılamayız. Böyle bir bilgiyi tüm insanlara verecek, kendi benliğini onlara tanıttak Bilgi, Türkiye'de mev-

cuttur. Bu yüzden Türkiyemizin ta baştan beri belirlenmiş bir görevi vardır. Türkiyemiz dediği zaman, bunun içinde A'sından Z'sine kadar tüm Anadolu insanı bulunmaktadır. Hepsini de kardeş ve arkadaşdır. Herkes varlıktır, birdir; adı sanı önemli değildir. Ayrımları biz kendimiz yapıyoruz.

İNSANLAR DİNLERİN AYNILIĞINI ANLAYACAKTIR

Bu Bilgi'nin esas fonksiyonu, dinlerin arasındaki bütün ayrımları ortadan kaldırmaktır. Çünkü ayrılıklar artık insan şuurundaki varlık anlayışına uymuyor. Yani artık hiç kimse bu Hristiyan diye John'a bir şey söylemiyor, ya da bu Müslüman diye Ahmet'e bir şey söylemiyor vb. Yani inancını göz önüne almadan insan ilişkileri geliştirmek istiyor. Kuşkusuz, insanlar vicdan ve şuurlarında birleşmeye giderken inançları da birleştirmek gerekmektedir. Varlıkların takip edeceği dinsel farklılıkların olmadığı bir yol muhakkak vardır.

Bu Bilgi, dinleri dinsel bir statü altında birleştirmeyecektir. Her dinin şu ana kadar ayrı ayrı dillerdeki ifadesinin aynı şey olduğunu, aynı şeyleri söylediğini ifade edecektir. Herkes aynı anlamı ifade etmek için ayrı diller, ayrı semboller kullanmıştır. **BİLGİ KİTABI**, bütün bu sembolere gerek yok deyip, o sembollerin bilgisini vermektedir. O yeni **Bilgi**'yle, Kur'an yeniden o-

kunduğu zaman ise Kur'an bambaşka bir kitap olacaktır, yeni bir Bilgi ve yeni bir kavramla yola çıktığından dolayı. Şimdiye kadar yapılan yorumlar da yenilenecektir. Çünkü insan yetiştirilmiş oluyor. Kendi kitabınıza döndüğünüz zaman kitabınız sizin için yeni, yüksek seviyeli bir kitap olup çıkıyor. Birisi "Tanrı Baba" derken öbürü "Doğmamış, Doğurmamış" diyor ama bir bakılıyor ki, o sorun halledilmiş ve ne anlama geldiği anlaşılmış... Yani Birlik anlayışı doğacaktır. Çünkü dinlerin hepsi ruhsal kökenlidir; hepsi Âlemlerin Rabbi'nin isteği ve emriyle insanlara inmiştir. Hiç birbirinin aksi olabilir mi? Eğer bir çelişki varsa, bu insan yorumundan, aşağıdaki bilgisizlikten, şaşkınlıktan ve bencilikten doğmuştur.

DİN DEVRİ BİTMİŞTİR

Dinsel kitapların tecrübeleri yapılmıştır. Büyük düşünürler de biliyorlar ki; dinler ancak bir yere kadar yoruma tahammül edebiliyorlar; ondan sonra o satırların içinden daha başka bilgi çıkarmak mümkün değildir. Yani dinsel kitaplar belli bir noktanın ötesinde insanların derdine der-

man olacak, ona hız, öğüt ve güç verecek konumunu kaybediyor. Zaten insanlar kendi vicdanlarıyla, kendi anlayışlarıyla ahlâkî bir konuma gelmiştir. Doğruluğun, demokrasinin, hakseverliğin ve adaletin ne olduğunu biliyor; sevginin, sevmenin, sevilmenin insanlar arasında nasıl çok derin bir dostluk, kardeşlik bağına sebep olduğunu biliyor; yalan söylemenin, adam öldürmenin ne gibi sonuçlar doğuracağını da biliyor. Âdeta insanlar bunları kendi ailesinde yetişirken öğreniyor; Hatta deneylerle öğreniyor, öğütlerle değil, yani olağanüstü gelişmiş bir şuur yenilenmesi içerisinde insanlar gelişiyor. Ancak bir de tavırlarına, durumlarına baktığımız zaman ise büyük bir bilgi dejenerasyonu var. Ama öbür türlü baktığınız zaman da böyle bir dejenerasyonun olmadığını, sadece bir bilgi eksikliğinden dolayı uyumsuzluk ve şaşkınlık içinde olduğunu görüyoruz. Bizim dünyamızın içinde bulunduğu durum budur. İnsanlık Hükmedici Bir Bilgi'ye muhtaçtır.

HÜKÜM KİTABI GELİYOR

O hâlde bütün insanların yorumunu doğrulayacak

bir hakem ortaya çıkacaktır. Bu hüküm verici bilgi, işin doğrusunu ortaya koyduğu zaman, dinsel kitaplar eski şerefli yerlerine yükselecektir. Bugün onların yeri daha çok insanların inançlarına kalmış durumdadır. Bir meta olarak satılmaktadır. Kerbelâ'da kalkan olarak kullanılmıştır. Ya da olumsuz düşünceler için birer dua kitabıdır. Örneğin, Kur'an'ın falan ayetini dokuz defa okuduğunuz zaman şöyle olursunuz, gibi. Yani bütün ruhsal sistem minicik insan yavrusunun minicik bir isteği için mi öngörülüyordu?

İnsanlığın bulunduğu seviyeye uygun dinsel bir yorum gerekmektedir. Yeni bir yorum yapılabilmesi için de yeni bir Bilgi olmalıdır. Buna herkes muhtaçtır. Ateistinden Müslümanına kadar herkesin ihtiyacı vardır. Çünkü ellerindeki dinlerini değerlendirebilecek güçte değillerdir.

2000 yılına varmadan önce bu büyük bilgilenme, bu büyük değişiklik bütün insanlık çapında meydana gelecektir. İnsanların anlayışı değişecektir. Bu değişikliğin arkasından da onun ebedî yaşamında başkalaşmalar olacak, yeni bir biçime girecektir.

Ve işte dalga dalga olan tesir, aynen kıyıya çıkmaya çabalayan bir tahta parçası gibi, yavaş yavaş kumsala doğru atılır. Atılmadan evvel şüphesiz bir hayli çalkantı vardır. Kumsal, kurtuluştur. İşte bugün insanîyet, kumsala gittikçe yaklaşan bir tahta parçası gibidir. Dalgalar onu her an dövmekte, her an hırpalamakta, fakat buna mukabil adım be adım kıyıya atmaktadır.

SADIKLAR PLÂNI

VARLIKSAL İLKELER

2. BÖLÜM

(Geçen Sayıdan Devam)

VARLIK, sonsuz olan Yaradan'ın tezahürü ya da yansımasıdır. "Varlığın Birliği" İlkesi'ni anlamaya çalışırken önce, Yaradan kavramını ele almak gerekecektir.

YARADAN'IN BİRLİĞİ

Yaradan mutlak ve sonsuzdur. Bundan dolayı beşerî ve göreceli olan isim ve sıfatlar O'nu tanımlayamaz. Hiçbir şeyle kıyaslanamayan ve sadece Kendisine benzeyen Yaradan, hiçbir şeyden etkilenmez ve değişmez.

Varlık'ta Yaradan'a ait hiçbir zerre yoktur. Bu cevher farklılığı sebebiyle O'na ulaşamaz. Bununla beraber Yaradan, Varlığıyla, kanunu vasıtasıyla irtibatlıdır (Zat'î bakımından değil).

Sonsuz boyutların, mekânın ve zamanın sahibi olan Yaradan, Varlık tarafından anlaşılabilir. Yaradan'ı Zat'î bakımından değil, sadece tezahürlerini gözlemekle anlamaya çalışabiliriz. Var olan her şey O'nu sembolize eder.

VARLIĞIN BİRLİĞİ İLKESİ

Kâinatın düzeni Yaradılış Kanunları'yla sağlanır. Varlık sonsuzluk içinde bu Kanunları öğrendikçe Yaradan hakkında bazı sezgilere varabilir. Esasen Yaradan kavramı veya Yaradılış Kanunları, o Kutsal Tohum, farkında olsun ya da olmasın her varlığa dağılmış ve onların yapılarına nüfuz etmiştir. Merkezi her yerde, dış yüzeyi hiçbir yerde olan küre sembolizmi de aynı şeyi ifade eder.

Mutlak hareketsizlik ve denge hâlinde olan Yaradan BİR'dir, TEK'tir ve AYNİ'dir.

VAR ETME EYLEMİ

Hiçbir varlığın asla anlayamayacağı bu eylem, ancak Yaradan'a ait bir Bilgi'nin sonucudur.

Yaradan'ın tek bir eylemi vardır; o da Varlık meydana getirmektir. Tek olan Yaradan'dan yansıyan yegâne şey Varlık'tır. Yaradan ve Yansıması aynı şey

değildir. Bu yansıma dalga dalga varlık sistemleri hâlinde, çokluk olarak tezahür eder.

Yaradan'a ait olan bu Fîil, yoktan var etmektir. Var olan, yokluğu idrak edemez; yokluk, varlık için "Hiçlik Sistemi"dir.

Varlığın esas form (şekil) değil, özdür. Başka bir ifadeyle Yaradan tarafından var edilen form değil, özdür.

Var etme, zaman ve mekân dışı küresel bir eylemdir (çünkü zaman ve mekân da varlıktır). Yani bu eylem, sonsuzluğu kapsayan tek, bütünsel (küllî) ve anî bir Oluş darbesidir.

Yaradan tarafından meydana getirilen Varlık, bünyesinde "Varlıksal İlkelere" ya da "Tanrılık Bilgi"yi taşıyacak şekilde var edilmiştir.

VARLIĞIN BİRLİĞİ

BİR olan Yaradan'ın var ettiği de BİR'dir. Varlığın Bir ve Aynı

oluşu Yaradan'ın BİR'liğinden dolayıdır. BİR olandan ancak Bir olan sadır olur.

Yaradan'ın Kanunu değişmez olduğundan farklı statüde varoluşlar düşünülemez. Oluş, tek BİR Kaynağın, yani Yaradan'a ait tek bir Kanun'un eseridir. Bu sebeple Yaradan için Varlık Bir'dir.

Tezahürden önceki küresel varoluşta tekâmül ve hiyerarşi söz konusu değildir. Zaman, mekân ve hareket yoktur. Sadece BİR olan Varlık mevcuttur.

Kâinatlar ve o kâinatlarda tekâmül eden sonsuz çeşitlilikteki varlıklar ayrı ayrı yaratılmamıştır. Farklı olarak gördüğümüz sayısız varlık sistemleri, tek Bir Varlığın çeşitli boyutlardaki tezahüründen ibarettir.

Küresel bir bütünlük hâlinde olan varlıkların tümü, her biri ayrı varlık çeşidini yansıtan sonsuz yüzeyli tek bir elmas gibidir. Bu bütünlük "Kozmik Yumurta" şeklinde sembolize edilmiştir. Varlığın Birliği ve Bütünlüğü, başsız ve sonsuz olmaktadır. Her varlık hem baştır, hem sondur.

Varlığın BİR'liği, görünmeyen bir BİR'liktir. Bu Bir'lik öz ya da varoluş bakımındandır. Yani farklı farklı gördüğümüz tüm varlıklar, yapılarında aynı mayayı taşırlar.

Varlığın BİR'liği, yaratılışın sonsuzluğunu ve küreselliğini ifade eder.

Yaradan karşısında varlıklar değil, Varlık vardır. Bu Varlık Bir, Tek ve Aynı'dir.

"Varlığın Birliği" İlkesi'ne bağlı olarak bütün varlıklar eşittir ve seçme özgürlüğüne sahiptir; ancak varlıksal iradeler birbirini çelmez.

YARATILIŞ VE TEZAHÜR

Yaradan'ın tezahürü Varlık'tır. Tezahür eden Yaradan'ın Kendisi değil, O'nun Bilgisi ya da

Kanunu'dur. Kâinat bütünüyle Yaradan'ın tezahürü ya da yansımasıdır.

Tezahür, mutlak sonsuz olan Yaradan'ın kendisini sınırlı olanla ifade etmesi demektir. Yaradan tarafından bakıldığında sonsuzluğun sonlu hâle gelmesi söz konusudur. Ancak bu tezahür, varlık açısından gene de sonsuzdur. Bu bakımdan ele alındığında, varlık, çokluk demektir.

Yaradan'ın Oluş (var etmek, varlık meydana getirmek) Eylemi yaratılış değildir.

Yaratılış; zamana ve mekân bağlı maddî sistemler içinde, Varlığın forma (şekle) bağlı olarak tezahür etmesidir.

Saf maddenin kendisinde herhangi bir form, herhangi bir ide yoktur. Maddeye şekil veren varlıktır. Şekilsiz (amorf) olan madde, varlık tarafından şekillendirildikten sonra bildiğimiz evren meydana gelmiştir.

Yaratılış ya da imalât (prodüksiyon), yani mevcut olanı şekillendirme Yaradan'a değil, Varlığa aittir, Varlık Yaradan'ın var ettiğine şekil vererek yaratma fiilini gerçekleştirmiştir.

Görülüyor ki, Yaradan'ın Kanunu'nu uygulayan ve en büyük Varlıksal ilkelerden olan "Seçme Özgürlüğü" İlkesine bağlı olarak Yaratılış Fonksiyonu'nu yerine getirmeyi seçen "Tanrılar" ya da "İlâhlar" vardır.

Küresel Varlık âleminde yaratılış süreklidir, yani bu faaliyetin başı ve sonu yoktur. Bu Varlık bütünlüğünü hissedebiliriz, ama asla anlayamayız.

YARATILANLARIN BİRLİĞİ

Yaratılanlar, yani yine Varlığın sebep olduğu ve de sonsuz boyut, mekân ve zamana dağılarak çokluk hâlinde tezahür eden varlıklar (mevcudat), aynı özü taşıdıklarından ve aynı Yaratılış Ka-

nunu'na tâbi olduklarından Bir ve Tek'tirler.

BİR'LİKTE ÇOKLUĞA

Yaradan tarafından meydana getirilen Varlık'ta, o tüm varoluşun Bilgisi saklıdır. Bir Merkez'den itibaren, içten dışa genişleyen küreler tarzındaki varlık sistemleri sonsuzluğa uzanır.

Bu yaratılış küresindeki varlık sistemleri birbirinin tezahür sebebidir. Bir tezahür, kendinden önceki bir tezahürün sebebidir. Bir önceki bir sonrakini türetir. Yani varlık, varlığı yaratır. "Yaratılan Rabbinde benzer" ifadesi bu anlama gelir. Yani varlık için Aslı'na uygunluk söz konusudur. Ancak tüm varlıkların mayası Yaradan'dan dolayı Bir'dir. Bu sebeple yaratılmış olanlar Bir'dir.

Güneş ışığının bir prizmadan geçerek yedi renge ayrılması gibi Bir olan Varlık, çeşitli boyutlarda, o boyuta has zaman ve mekân şartlarında farklı form ve yapıda tezahür etmiş ve böylece zahiri bir çokluğa dönüşmüştür. Bununla beraber özde Birlik olduğu için, "Yukarıdaki aşağıdakine, aşağıdaki yukarıdakine benzer." denmiştir.

ÇOKLUKTAN BİR'LİĞE

Yaratılış Yaradan'dan itibaren açılmaya başlar. Merkez'de ve her şeyin başında O vardır; her şey O'na doğrudur.

Tekâmül, zaman ve mekân içerisinde bulunan bir değişme olup Merkez'e yaklaşmanın bir ölçüsüdür. Ancak bu asla ulaşamayacak bir Merkez'dir.

Varlık, yaratılış küresinin Merkezi'ne yaklaştıkça ayrıntılar ortadan kalkar. Tâbi olunan kanun sayısı azalır, ama bu kanunların kapsamı genişler. Her şey Birleşir ve aynıyet kazanır. Bu nokta Birlik (Teklik, Vahdet) Şuuru'nun Mer-

kezi'dir. Hakikî Birlik oradadır. O Merkez'den sonsuzluğa yayılan Şuur alanı içerisine giren varlıklar, Birlik fikrine, yarı Merkez'e doğru çekilirler. Orada "sen-ben" yok, "biz" vardır. Varlıkların tekâmül seyri, sonsuza dek o Birlik Merkezi'ne doğrudur.

"VARLIĞIN BİRLİĞİ İLKESİ" NİN ETİK SONUÇLARI

"Varlığın Birliği İlkesi" nin fizik plândaki tezahürü olarak, be-

denli hâlimizle, kozmik bir bedeninin hücreleri gibi birbirimize bağlı durumdayız. Mekânda işgal ettiğimiz konuma bakarak bedenler arasında gördüğümüz boşluklar bizi yanıltmaktadır. Bu yanılgının sonucu olarak kendimizi başkalarından ayrı gibi, bireysellik varmış gibi düşünerek "sen-ben" davası güderiz. Oysa insanlık Tek Bir Şeydir. Bütünsel bir Akıl (Zekâ ya da Şuur) fizik kâinata ancak böyle görünmektedir.

İnsan varlığının bireysel tekâmülü, tüm insanlığın kolektif tekâmülüne bağlıdır. Bu sebeple

insan, toplum içinde "Yardımlaşma ve Dayanışma Kanunu"nu bilerek uygulamalıdır. Görülüyor ki, "her koyun kendi bacağında asılmaktadır".

Tekâmül seyri Birlik fikrine, yani Birlik Şuur Alanı'nın Merkezi'ne doğrudur. Ne yaparsak yapalım, o Merkez'e doğru hareket ederiz.

Aslında hepimiz Bir'iz. Bu nedenle "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için," ifadesi kullanılmıştır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

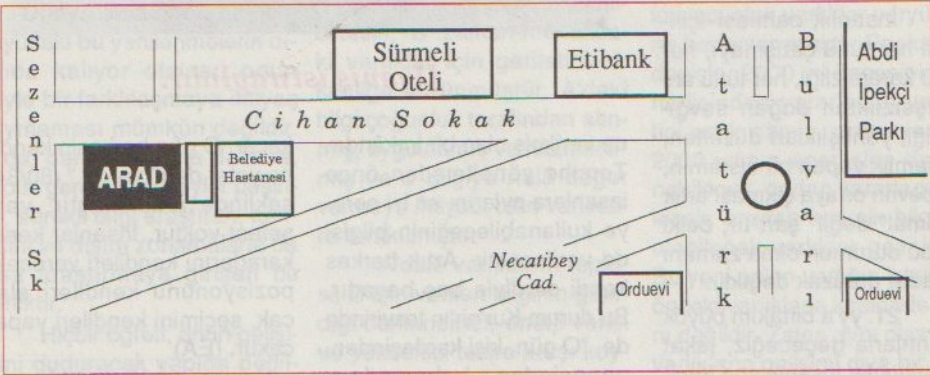
ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN ANKARALILARA DUYURU

● DERNEK MERKEZİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ

- 5 MAYIS Hizmet ve Vazife Reallitesi
12 MAYIS Varlıksal Eşitliğin Temeli
19 MAYIS Tezahür Âlemindeki Eşitsizliğin Sebepleri
26 MAYIS Eşitlik İlkesinin Etik Sonuçları

Bahri KAZBEK
Hülya UYSAL
Emre ÜLKER
İsmet YALÇIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, (Yeni Adresimiz için Krokiye Bakınız.)
Cihan Sk. No:19/12 06430 Sıhhiye/ANKARA
Saat: 19.30-20.30

● DERNEK DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

- 23 MAYIS Devre Sonu ve Kıyamet

Yer: GAMA Giriş İş Merkezi
Atatürk Bulvarı No:211 Kavaklıdere/ANKARA
Saat: 14.00-16.00

Cezmi AKSOYLU
(M.T.İ.A.D. Üyesi)

**NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE KATILIM ÜCRETSİZ VE SERBESTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

UYANIŞ SANCILARI

MEVcut olan insanlık realitesinin bütün kesimlerinde çok büyük bir hızla bir seviyelenme, "tek"e inme meydana gelmektedir. Bugün gerek siyasî ideolojiler, gerek dinî ideolojiler, gerek ekonomik görüşler; insanlar arasındaki ırk, din, vs. aslında seviyelerini kaybetmiş durumdadırlar.

İnsanlık camiası içindeki her türlü çatışmayı, her türlü kararsızlığı, her türlü anlayışsızlıktan doğan sevgisizliği, yanlışlıkları düzelten, hakemlik yapan bir sistemin, bir devrin ortaya çıkması artık "ihtimal" değil "şart"tır; belki de bu durumun olma zamanı o kadar da uzak değildir.

21. yy'a birtakım büyük sıkıntılarla geçeceğiz, fakat bu sıkıntılar insanın son tercihi yapabilmesi için kendisi-

Uyanış ıstıraplıdır.

ne verilmiş olan bir imkândır. Tercihe yöneltmeden önce insanlara oylarını en iyi nereye kullanabileceğinin bilgisi de verilecektir. Artık herkes kendi derdiyle baş başadır. Bu durum Kur'an'ın tasvirinde de, "O gün, kişi kardeşinden, annesinden, babasından, karısından ve oğullarından

kaçar. O gün herkesin kendine yeter derdi vardır." (80/34) şeklinde anlatılmıştır, yani şefaht yoktur. İnsanlar kendi kararlarını kendileri verecek, pozisyonunu kendileri alacak, seçimini kendileri yapacaktır. (EA)

Dinle neyden kim hikâyet etmede, ayrılıklardan şikâyet etmede. O şikâyet, vatan-i aslînin özlemidir. Kendinize olan samimiyetiniz, Asl'a olan samimiyet kadar olsa, dağlar erirdi. Asl'a sadıklar, kendine sadıktır. Dolayısıyla sadakat, Asl ile kendini bir görmektir. Bütün varlıklar -bircümle yaratık- Asl'ına sadığı arar.

SADIKLAR PLÂNI

FARKLI BİR DÜNYA FARKLI BİR İNSAN

Ayhan TOLAYBENK

GÖRÜLEN ve görülmeyen evrendeki her kozmik birim tamamen ruh varlığının istek ve ihtiyaçları doğrultusunda, onun maddî evrendeki sonsuz bilgi alışı verişini sağlamak için oluşturulmuştur. Bu amaçla nice yıldız ve galaksi patlayıp yok olmakta, onların yerine yeni ihtiyaçlar yönünde yeni yıldız ve galaksiler var olmaktadır. Dünya insanının, sonsuz boyuttaki bu yenilenmelerin dışında kalıyor olması, onun böyle bir farklılaşmaya ihtiyaç duymaması mümkün değildir. O da, dar bir boyutta da olsa, yapısı gereği yeni şeyler peşinde, sürekli bilgi araştıran, kendisini ve dışını zorlamalarla da olsa araştırmaya girişen bir varlıktır.

Hiçbir öğretisi, onun gelişimini durduracak yapıda değildir. Aksine her öğretinin, belli bir zaman ve mekân boyutunda onun gelişimine katkıda bulunduğu bir gerçektir. İnsanoğlu, bulunduğu zaman ve mekânın değer verdiği şeylerden aldığı bilgilerle geleceğe yürümüşür.

HER ZAMAN VE MEKÂNIN FARKLI BİLGİSİ

Dünya sisteminde geçerli olan, bilgilerin aşamalı verilmesi olgusu, verilmiş olan bilgilerin, yeni gelen bir bilgi dalgası karşısında bırakılmasını gerektirmektedir. Bu terki yapamayan varlıklar, bu oluşumun doğal sancısını yaşamaktadır. Belli bir "A" zaman-mekânında insanlar için önemli sayılan değerler, bir "B" zaman-mekânında işe yaramaz hâle gelmektedir. Çünkü "A" da verilen bilginin yükseltici tesiri, "B" zaman-mekânındaki varlıklar için geriletici bir kimliğe bürünmüştür. A'daki bilgi çoğunluk tarafından alınmış, uygulanmış ve hazmedilmiş ve o bilgiye hâlâ değer vermeye ihtiyacı olan varlıklara bırakılmıştır.

A'daki varlıkların tepkisi, B için verilen bilginin getirdiği canlandırıcı, enerji verici ve yükseltici tesire karşı koyarak, direnç göstermek olacaktır. Bu da, yukarıda sözünü ettiğimiz dünya sisteminin aşamalı bir temele sahip olmasındandır. Yeni bir bilgi akışına gösterilen yumuşak veya sert bir engel, aslında B'ye geçecek olan varlıkların

sarsılmasını da önlemektedir. Düalitenin en büyük özelliğinden biri de budur. Negatif ve pozitif olarak adlandırdığımız uçlar, birbirlerinin yükselişine dengeli bir biçimde hizmet etmektedir. Negatif ancak pozitifle, yine pozitif ancak negatifle kendisini tanıyacak şekilde programlanmıştır.

İnsanlığa verilen ruhsal tesir, kalitesini değiştirdiği zaman, yani farklı bir zaman-mekân boyutuna göre ayarlanmış bir tesir akışı başlatıldığı zaman, otomatik olarak bu tesirden kendilerine bilgi alma ihtiyacı olan varlıklar yeryüzüne bedenlenecektir. Başka bir deyişle, 2000 yılı öncesinin enerjisinden yararlanan varlık tipi artık gitmiş, onun yerine 2000 yılının enerjisine dayanabilecek, ondan yararlanabilecek, oradan kozmik bilgiler alabilecek varlıklar gelmiştir. Bu yeni gelen varlığın istekleri önceki varlıklarla kesinlikle aynı değildir. Zaten aynı olsaydı, varlıkların gelişimi diye bir şey olamazdı. İşte bu sefer yeni türdeki varlığa göre bilgiler dünyaya atılacaktır.

Bugün dinlerin yapısı da bu durumdadır. Dinsel metinlerin, insanlar için ikinci plâna atılışının sebeplerinden biri de budur. Bu metinlerde kelime-

İnsanoğlu, kendi iç varlığındaki evrensel ilkelerin farkına vardığı zaman, zorunlu olarak hem kendisini hem de dış dünyasını değiştirecektir.

lere sığdırılmış tesirler artık, 21.yy eşiğindeki insanlık için harekete geçirici değil, aksine durdurucu hatta gerileticidir.

YENİLENMEYEN BİLGİ ÖLMEME MAHKÛMDUR

Yüksek varlık sistemleri tarafından belli bir eğitim süreci içinde verilen tebliğlerin daha alınışı sırasında, zorunlu olarak bozulmaya uğraması söz konusudur. Bir bilgi, veriliş yerinden dünya insanına gelene kadar az yoğunundan çok yoğununa kadar olan birçok titre-

şimi alanından geçmektedir. Tezahür yasaları gereğince Esas'ın bilgisi, dünya fiziğine kelime olarak dökülmektedir. Yani anlamının kapsamı daralmaktadır. Çok yüksek enerjilere sahip bir bilgi fiziğe yansırken, yine zorunlu olarak insan denen varlığın kendi yorumu da işin içine girmektedir. Burada peygamber kimliğiyle görev yapan varlığın dünyasal realitesi ve bilgisi de devreye girdiği için verilen bilgi, yeryüzündeki insanların ihtiyaçlarına ve genel çıkarına göre ayarlanmak

zorunda kalmıştır.

O dönemin insanının oluşturmuş olduğu ruhsal ve kültürel yapı, verilen bilginin az ya da çok derecede çarpıtılmasına sebep olmuştur. 2000 yıl önceki insanın şuur alanına hitap edecek bilgiler, günümüz insanının şuur alanına hiçbir etki yapmamaktadır. Burada din denen kurumların hiçbir kusuru yoktur. Bu oluşum, sadece insanın doğal gelişiminin sonucudur.

Bir yardım niteliğinde verilen bilgilerin kendilerini yenileyememesi durumunda, yeni bilgilerin gelmesi ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Çünkü kendi varlığı, evrensel tablo içindeki görevi ve yeri hakkında sorular soran insan, bu sorularına açık ve net cevap verebilecek, sembollerden arındırılmış, kendisine belli şartlar altında sunulmayan bilgiler peşinde olacaktır. Günümüz insanının, kendine sorulmadan resmî kimliklerine kaydettirilen dinler, onun için artık "olsa da olur, olmasa da" özelliğine bürünmüştür. Çünkü o zaten kendi istediklerini yaşamak peşindedir.

İNSAN PSİŞİK ORTAMINI AYARLAMALIDIR

Yeni bir devre eşiğinde olan insanlık, yoğun bir enerji alanına giren dünyada, kendisini bütün sınırlamalardan uzak tutmak istemektedir. Bu sınırlamaların dışında da varlık kendisini her türlü dejenerasyon ile karşı karşıya bulmaktadır. İnsanın üzerine,

hem ruhsal hem fiziksel olmak üzere, yoğun bir baskı alanı yüklenmiş durumda. Çok daha yoğun bir zaman-mekân boyutuna, dolayısıyla bilgi alanına hazırlanmak üzere stresler, bunalımlar, krizler, çirpimler, tüm realitelerin doyasıya yaşatılması söz konusu. İnsanların maddeye olan bağılılıkları maksimum düzeyde. İnsana artık, uygulayabileceği en kaba düzeyde bilgi uygulaması fırsatları veriliyor.

Devre sonlarının genel özelliği gereği müsluğun ağız sonuna kadar açılmış, temiz su gelmeden önce dingin suyun tüm tortu ve birikintileri akıtılıyor. Harekete geçirilen temiz su, insanı pisliklerinden temizleyecek, üzerlerinde kaplılaşmış çamur tabakalarını söküp atacak ve sonuçta insan kendi üzerindeki temizliğin farkına varacaktır. O suyun içinde insanın kendisine ait saf bilgiler var. Hiçbir engelle tanışmamış, doğrudan bilgiler. Kendi varlığından gelen bilgilerin net olarak, billurlaşmış olarak döküldüğü bir kaynak bu. Şu anki insan mantığının sınırlarının ötesinde bir plân yürürlüğe konmuş, kozmik varlıkların dünyasal varlıklara yardımları sonucu rahmet ve bereket tohumları yeşertilmekte.

Bu döneme hazırlanan insana düşen görevlerden biri, yıllar boyu üzerinde, değerler atayarak taşıdığı birikintileri akıtmak, eti tırnağı hâline gelmiş tortuları toprağın üzerine bırakmaktır. Onun, diğer insanlarla olan, bütünlüğünü engelleyecek olan, bencillik, kıs-

kançlık, açgözlülük, nefret, gurur, hoşgörüsüzlük gibi dünyasal özellikleri artık terk etmek zorundadır. Kendisi için yük oluşturan safraları en az ıstırapla bırakmak zorundadır. Bu güç ve irade her insanda vardır. Yeter ki insan istesin. İnsanoğlu özgür iradesiyle sorumluluğunu taşıyabilecek kararlar verebilen kapasitede bir varlıktır.

Eşit yaratılmış her varlığın, istediği her şeyi ama her şeyi istemeye ve yapmaya hakkı vardır. Bu onun, kendi yaradılışıyla birlikte kendisinde var olan görev yapma hakkından ileri gelmektedir. Vicdaniyla -bu olumsuz bir görünüme içinde de olabilir olumlu da- hareket etmek isteyen bir insan, bu itilimi, kendisindeki bu haktan almaktadır. Ancak bir insanın başka bir insanın gelişimine engel olmaya, onun deneyimlerini engellemeye hakkı yoktur. Böyle bir empozisyon, diğer bir insanın yaratışa katkıda bulunma sürecini kısıtlamak anlamına gelir, ki bu mümkün değildir.

HER İNSAN VICDANIYLA BAŞ BAŞADIR

Onun için vicdan denen kavram, binlerce yıldır en üst düzeyde değer verilen bir özellik olmuştur. Vicdan, varlığın kendisidir. Vicdan, onun evrensel yaratışa, bilgisi ölçüsünde katkıda bulunmasıdır. Bir adam öldüren katil de görevini yapmıştır, bir hayat kurtaran doktor da görevini yapmıştır. Çünkü ikisi de, hangi sebepler altında olursa olsun,

kendi istek ve iradesini eylem hâline dökmüştür. Bugün genç neslin en büyük sıkıntısı da budur zaten. İstedini yapmaması, yapmasına izin verilmemesi ve tecrübelerini kendisinin seçip o tecrübelerde kendisi için gerekli şuur hâlini yaşayamaması.

Her varlık kendisiyle baş başadır; baş başa kalabilecek güç kendisinde mevcuttur. Bu güç ona, tüm yasaları ve ilkeleri tezahür ettirebilme mücadelesini için evrensel bir itilim sağlamaktadır. Kendisiyle baş başa olması başı boşluk anlamında değil, tam tersine, bütünsel bilginin gerektirdiği sistemize ve düzenlilik ile baş başa kalmasıdır. Her şeyi yine Bütün içinde üstlendiği göreve göre o yapmakta, o gerçekleştirilmektedir. Bütün içinde ama Bütünden ayrı gibi gözükmesine rağmen her insan, bütünün oluşmasına ve gelişmesine olanak sağlamaktadır.

Gerçek gelişimini, özgür iradesiyle verdiği kararların ve davranışların sonucunda elde eden bir insanın, kendini ve evrenini tanıırken öğrendiği yasalar gittikçe netleşir, ayrıntılardan uzaklaşarak kesin ilkeler hâline dönüşür. İnsanoğlu, dinlerdeki şartlandırmalar ve yaptırımlardan yola çıkarak kozmik ilkelere doğru büyük bir eğitim sürecinden geçmiştir. Evrenin her yerinde geçerli olan ilkeleri öğrenen bir insana, kurban kesmenin, namaz kılmanın, zekât vermenin ya da hacca gitmenin ya da iyilik yapmanın şartlarını öğretmezsiniz. Çünkü komik duru-

ma düşersiniz. Bu durum, enerjilerin yok edilemeyeceğini, sadece şekil değiştireceğini, en ufak madde parçacığında sonsuz boyutta enerji olduğunu kanıtlayan Einstein'ın, ilkokul matematik sınavına sokmaya zorlamak olacaktır.

Düalite dünyasının belirlemelerine göre iyi ya da kötü olarak nitelendirilen her şey

aslında varlığın bireysel kararının, bir hizmet ve görev doğrultusunda maddeye yansımadır. Tamamen deneysel bir eylemdir. Bir laboratuvarın sınırlı olanakları içerisinde nasıl hatalar yapılabiliyorsa, bu deneylerde de yanlışlar yapılabilmektedir. Çünkü yanlış yapmayı varlığın kendisi istemiştir. Yanlış

yaparak bilgi edinmenin genel bir kural olduğu bir ortamda yaşamaktadır. Bilgi denen çubuğun farklı ucundan harekete geçmiştir. Bu hamle sadece ona aittir. Dışarıdan herhangi bir etkinin empozisyonu söz konusu değildir. Zaten yaratılıştaki eşitlik gereği bu mümkün değildir.

İYİ - KÖTÜ

İnsanlar dünyada his realitesinde yükselmek, bu realiteyi tamamlamak için bulunmaktadır. Bunun gereği olarak, birçok hususta olduğu gibi "menfi" ve "müspet" sözcükleri de his realitesinin tipik ifadelerinden ikisidir. Evrende "iyi", "kötü" ayrımı diye bir şey yoktur. Bu ancak dünya insanı için söz konusudur. Hayvanlar için bile söz konusu değildir. Ancak insanlar için "iyi-kötü ayrımı" vardır.

Örneğin, Zerdüş'te sadece insanlar için Ehriman ve Hürmüz'ü (karanlığı ve aydınlığı) getirmiştir; bu kavramları tüm evren için getirmemiştir. Menfilik ya da müspetlik sadece dünya için söz konusu olan bir husustur. Bizler için bu iyidir, öteki kötüdür, çünkü biz duygusal varlıklarız. O söz konusu olan şeyi ya da varlığı "iyi" ve "kötü" kavramları dışında görececek durumda değiliz, o seviyeye çıkmış değiliz. Bunun yanlış olduğunu bile bile

yaparız.

Rölativite prensibine göre iyiyi ve kötüyü tartışmaya kalktığımız zaman, işler değişir. "Benim için iyi, sizin için kötü" dediğiniz anda, bu kavramların izafiliği ortaya çıkar. Bu anlayış bize yararlıdır.

Zerdüş'tün dediği gibi, "Ak da vardır, kara da... Bu ikisi arasında başka bir şey yoktur. Bunu kötü, ötekini iyi diye ayıracaksınız." Bu durumda Hitler için iyidir ya da kötüdür ifadesi dünya realitesi için, bizim için doğrudur. Kozmik bir şuur hâli içerisinde düşündüğümüz zaman, yani tepeden baktığımız zaman, ikisi de yan yana aynı şeydir. Örneğin elimdeki kalemin iki ucu olmadan kalem olmuyor. Bu düzeyde müspetle menfi birarada olmadan hiçbir şey olmuyor. Artı ve eksi olmadan elektrikten yararlanamıyoruz. Tek başına artı, tek başına eksi hiçbir şey ifade etmiyor.

Ama insanlar kalemin sadece bir ucunu görüyorlar. Her

ikisini de görebilen çok azdır. Hemen görebildiği uca ya da noktaya bakarak "müspet" veya "menfi" damgasını vuruyor. Halbuki biraz ileriden ya da yukarıdan bakabilse her iki ucun da "bir" olduğunu fark edecektir.

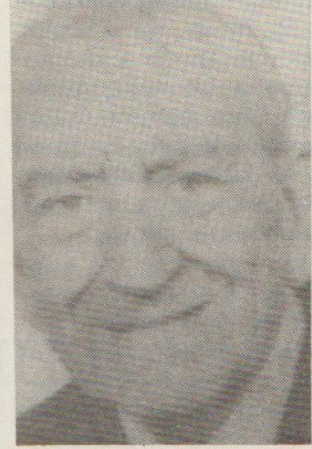
Bu nedenle insanlar için, "Bu menfi vazifeliydi, öteki müspet görevliydi..." diye ayrımlar yapmamak gerekir. Her insan tek tek vazifelidir. Genellikle bu vazifeler bilmeyecek yapılıdır. Vicdaniyla, aklıyla, düşünerek vazifesini yapana ne mutlu... Ama yapılması gerekeni bilmeden de otomatik olarak yaptırırlar. Bizim müspet ya da menfi olarak nitelendirdiğimiz birçok varlık, insanların ihtiyacı olan büyük bir etkinliği meydana getirip gitmişlerdir. Ve menfinin karşısında daima bir müspet bulunmuştur. Yani terazi daima dengelenmiştir. Yukarısı, insanın ihtiyacı neyse, onu vermiştir.

Dış Basında PSİ

ÖTE ÂLEMDEN OYUNCAK AYIYA SELÂMLAR

Ölmüş bir çocuk, yapılan bir celsede medyomla bağlantı kurarak, sağlığında en çok sevdiği oyuncak ayısına selâmlarını iletilmesini rica etti. Ayrıca odasındaki tüm öteki oyuncaklarını dosdoğru tanımladı.

DAVID WALTON

Ünlü medyom David Walton'un bir celsesine katıldıkları zaman, söz konusu çocuğun (Juan) ana babası Kanarya Adaları'nda tatillerini geçiriyorlardı. Medyom David'in bu celsesinde hazırlanan 400 İspanyol oluşturuyordu. Bu izleyiciler grubunun büyük çoğunluğu da spiritüalizme yeni girmiş kimselerdi.

Ölümünden altı hafta sonra kendisini "Juan" olarak tanıtan (çocuk) varlık ana babasının tek çocuğuydu. Kendisiyle bağlantı kurulduğu zaman sözlerine şöyle başlamıştı: "Oyuncak ayı koleksiyonu yapmaktan hoşlandığımı belirtmekten biraz utanıyorum, doğrusu."

Bu girişten sonra odası

ve oyuncaklarıyla ilgili olarak yaptığı açıklama ve tanımlamalar birer birer ana babası tarafından doğrulanıyordu. Oyuncak ayılarının adlarını teker teker ve doğru olarak saydıkça ana babanın sevinçli telâşları gözlerden kaçmıyordu. Medyom David celseden sonra şaşkın ve sevinçli hâlde bulunan ana babaya çocuklarının o gece celsede kendileriyle birlikte bulunduğunu, celseye katılmak üzere oturma odalarından ayrılırken (ölmüş) çocuklarının fotoğraflarını üç kez öptüklerini, bunu da (çocuk) varlığın kendisinden öğrendiğini ifade etmişti. Bu da ana baba tarafından hayretler içinde doğrulanmıştır.

Medyomun bu açıklamalarından sonra baba daya-

namayarak, "Ne tuhaf, bugün hakkında hiçbir şey söylememiş." dedi. Medyom da, "Ha, az kaldı unutuyordum. Bugün sizin evlilik yıldönümüz olduğuna da söylemiştim." demişti. Bunu duyan ana baba artık zerre kadar kuşkuları kalmadığını itiraf etmekten kendilerini alamamışlardır.

Medyom D.Walton bu (çocuk) varlıkla irtibatını İspanyolca yapmıştı. Medyom bu varlıktan sonra kurduğu irtibatlarını Çince ve Almanca sürdürmüştü. Çocuktan sonraki birinci irtibatı "Revilla" adlı bir varlıkla olmuş, bu varlık hazır bulunanlardan birine hitap ederek, "Sizi barda terk ettiğim için üzgünüm."

Sonradan David'in açıklamasına göre, "Revilla" hazır bulunanlardan birinin kızıydı.

Madrid'in kenar mahallelerinden birinde bir barda hayata veda etmişti. Varlığa bakılırsa, Jessica ve Fatima ile kahve içiyorlardı. Bunlar çocuğun en yakın iki arkadaşıydı. Revilla celsede hazır bulunan annesinin çantasındaki beş fotoğrafı doğru olarak bilmişti. Medyom David'in açıklamalarına göre, bu varlık görüşmelerini Çince yapmıştır. Annesine bu iletildiğinde, kendisinin Çince bildiğini, hatta öğretmenliğini yaptığını itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Celsede, Pekin'de bir adresteki Bay Nee adlı birisine de selâm gönderildi. Sonradan anlaşıldı ki Revilla ölmeden az önce bu şahısla evlenmeye karar vermiş ve nişanlanmıştı. Dünyada bıraktığı nişanlısına Revilla isimli varlık şu mesajı yola-mıştı: "Bay Nee'ye yaşamakta olduğumu ve tenis oynadığımız zamanları daima düşünmekte olduğumu söyleyiniz."

Başka bir varlık da D.Waiton ile şarkı söyleyerek

bağlantı kurmuştu. Almanca şarkı söylemekte olan varlık adını Hans Geissler olarak belirtmiştir. Hazirundan bir genç hanım yerinden heyecanla fırlayarak, gelenin erkek arkadaşı olduğunu söylemiştir. Geissler isimli varlık, Rhine nehri boyunca birlikte dolaştıkları zamanları da anlatmış ve sözleri genç hanım tarafından teker teker doğrulanmıştır.

(13 OCAK 1990 tarihli
PSYCHIC NEWS)

ÖLÜM SON DEĞİL

Karım ve ben Pennsylvania'da şehir dışında bir yerde yaşıyorduk. Onu çok seviyor ve onsuz bir hayatı aklımdan bile geçiremiyordum. Heyecanlarıma oldukça hâkim bir kişi olmama rağmen, 1980 yılında karımın feci şekilde öldürülmesinden sonra epeyce sarsılmıştım. Tanımlanamaz bir keder içine girmiştim. Üzüntümlle baş başa kalmak istiyor, kimsenin benim ziyaretime bile gelmesini istemiyordum.

Üzüntümün depreştiği gecelerden birinde göz yaşlarımı da tutamayarak, "Eğer buradaysan ve beni işitebiliyorsan, bana varlığını belli edecek bir şey yap." diye yalvarmaya başladım, Ertesi gün, ki ölümünden iki hafta

sonraydı, oturma odasına girdiğimde, büyükbabarımdan kalma eski saatin tam 8: 20'de durduğunu gördüm. Bu, karımın hastanede öldüğü saati. Hiç tereddüt etmeden, benim yalvarışlarıma karşılık, bunu karımın yaptığını düşündüm. Sarkacını hareket ettirdiğimde, yine eskisi gibi çalışmaya başladı ve devam etti. O zamandan beri de hiç durmadı. Daha önce de bu şekilde kendi kendine durmamıştı.

Aradan geçen yıllar içinde de buna benzer açıklanması güç şeyler olmuştu. Örneğin, üç gün süreyle arayıp da bir türlü bulamadığımız bir kol saati bir şampuan şişesinin üzerine geçirilmiş olarak ortaya çıkmıştı. Karım şakayı seven bir insandı. Bu olayla da bir bakıma varlığının sürmekte olduğunu belli etmiş

oluyordu.

Bu ve benzeri olaylardan sonra artık kesin olarak anladım ki, karım bana ölümden sonra hayatın sürüp gitmekte olduğunu söylemeye çalışıyordu. Hatta iyi durumda bulunduğunu, ayrıca kendisine seslendiğim zaman beni duyabildiğini de ifade etmeye çalışıyordu. Aradan dokuz yıl geçmiş olmasına rağmen olayın bundan daha güzel bir açıklamasını bulamadım.

Tüm bunlar benim ölümden sonraki hayata ve tekrar-doğuş gerçeğine olan inancımı daha da kuvvetlendirdi. Olayın daha başka bir açıklamasını kabullenmek benim için oldukça zordu artık...

(EYLÜL' 89 tarihli)

FATE'den çeviren:
S. GERÇEKSEVER)

İpnoz

evlilikleri tehlikede olan eşlerin hizmetinde

BUGÜN bizler ipnozun bilimsel ve tatbikî niteliğini tam anlamıyla boşlayıp bir yana atmış durumdayız. Oysa başlangıçta, yani 19. asrın ikinci yarısında, doktorlarımız ile psikologlarımız bu konuya nasıl da eğilmişlerdi ve gerçek araştırmacılar olarak konuyu nasıl da didiklemişlerdi! Bugün ise ipnoz, âdeta çoğu da dalavereli olan müzikhol gösterilerine bahanelik etmekten öte bir işe yaramamaktadır. Ama, buna karşılık, Bağımsız Devletler Topluluğu'nda ve ABD'de psikoloji ile tıbbın günlük uygulamalarının bir parçası olarak kullanılmaya devam etmektedir. Ünlü Rus psikiyatristi Vladimir Levi, kendisine, sırf evliliği hedefler türden bir ipnozun en yetkin danışmanı unvanını kazandırmış olan son derece etkili bir metot geliştirmiş bulunmaktadır!

Muayenehanesinde, evlilik bağları kopma noktasına varmış olan bir erkekle bir kadın dikkatimizi çekti... Bunlar oraya kendi istekleriyle, ama yine de pek inanmadan gelmişlerdi, çünkü evliliklerinin artık son bulmuş olduğuna ve orada âdet yerini bulsun diye geldiklerine kaniydi-

**Rus Psikiyatrist
Dr. Viladimir LEVİ**

ler. Boşanma işlemlerine başlamadan önce, evlilik bağları konusunda uzman olan bir yetkiliye danışmak veya ara bulma seansları diye anılan şu seanslardan birine katılmak gerçekten de gelenek hâline gelmiş bir şeydir. Bu işlem, Fransa'da da üzerinde önemle durulmakta olan, ama olumlu sonucuna çok az tanık olunan bir işlemdir.

Dr. Levi, bu konunun alışılmış uzmanlarından çok farklı bir şekilde davranmaktadır. Çiftlere, aynı anda birlikte veya ayrı ayrı ipnoza tâbi tutulmaya rıza göstermelerini önermektedir. Psikiyatristin belirttiğine göre, çiftlerin çoğu, aynı anda olmak kaydıyla, ipnotik uyku hâline geç-

mekte hiçbir sakınca görmemektedirler. Çünkü vicdanan kendilerini iki yabancı gibi adanmaktadır. Onlar, kendilerini, âdeta birbirlerine yabancılaşmış, içleri kin ile dolmuş, birbirlerini acımasızca eleştirir bir hâle bürünmüş olan, ama yaptıklarının doğruluğuna tamamen emin durumda bulunan eski suç ortakları gibi hissetmektedirler. Kararlarının, ipnoz altında daha da pekişeceğini düşünmektedirler, çünkü bu türden psişik hâller sırasında insanın uyanıklık hâlindeki düşünce ve duygularının daha da güçlendiğini söylemişlerdir onlara. Bu türden bir seansı onlar zaten oyun gibi bir şey adanmaktadır.

Telkinler sayesinde gevşeyip sükûnete ererek ipnoz hâline geçen çiftler, ipnotizör ile konuşmakta ve bazen de, kendi aralarında, belirgin telkinlerin hayat verdiği derin düşünce alışverişleri cereyan etmektedir. Bu düşünceler ile bu ifşaatlar, çoğunlukla, inandıkları şeyler değildirdir. Evlilik hayatlarının geçmiş yılları tarandığı sırada, çiftler, ilk uyumsuzluklarına hayat vermiş ve kendilerini tedricî şekilde psişik ve duygusal ayrılık yoluna sevk etmiş olan bazı eski ve önem-

siz görünömlü ayrıntıları hatırlamakta ve ifade etmektedirler. İpnozun bu tarzdaki uygulanış biçimi, Dr.Levi'yi, evlilik konusunda özellikle iyimser hâle getirmiştir.

Dr.Levi, sözlerine şöyle devam etmektedir: "Bir delikanlı ile bir genç kızın evlenmekle tam bir hata işlemiş olmaları çok az rastlanan bir olgudur. Filân erkeği veya falan kızı hayat arkadaşı olarak seçtirten mizaç genellikle pek yanılmamaktadır. Aşka da, hatta yıldırım aşkına da hep telepatik yakınlık denilen şey hayat kazandırmaktadır... Ama daha sonra, yani aylar ve yıllar geçince, eşlerin şuuraltılarında başka unsurlar devreye girmektedir. Bu unsurlar, tek tek veya elbirliğiyle denilecek bir anlamda olmak üzere, son derece karmaşık bir ilişki dokusu oluşturacak olan bir etkenin gelişimine zemin hazırlamaktadırlar. Bunun sonucu olarak, basit bir kelime, herhangi bir jest veya herhangi bir davranış eşlerden birini, bağları koparmaya kadar varabilecek olan bir tutum takınmaya sevk edebilmektedir..."

Genellikle irade dışı ve bilgi dışı bir özellik gösteren hatanın kökenini ipnoz altında saptamak pekâlâ mümkün olmaktadır. Hâl böyle olunca, hatayı düzeltmek, evlilik ilişkilerini yoluna koymak ve eşler arasındaki o uğursuz ihtiyatsızlıkları gidermek de mümkün olmaktadır. Dr.Levi'nin kabinesinde hafif trans

hâline geçtiklerinde çiftler, ideal bir müşterek hayat yaşamakta ve uyanıklık hâline tekrar döndüklerinde de, daha önce atmış oldukları yanlış adımlarını geri almaktadırlar. Şüphesiz, ortak bağları gevşemiş olan her çiftin bu yol ile düze çıkmaları mümkün olmamaktadır. Ama boşanma çizgisine varmış çiftlerin yüzde 65'i, ünlü ipnotizörün kabinesinde sorunlarını yine de çözebilmektedir.

Sovyet psikiyatristi, yıkılmak üzere olan evlilikler konusunda yetinmemektedir. İpnotik telkin yoluyla kendisini daha samimî şekilde tanıtmak isteyen nişanlılarla da meşgul olmaktadır. Bu nişanlılar, telkin altında, gelecekte-

ki hâllerini ortaya koyacak türden psikolojik bir seyahat yapmakta ve kendilerini, psikik anlamda, birbirlerinin yerine koymaktadırlar. Bu çalışmalarda da yine tatminkâr sonuçlar elde edilmektedir. "Evlenmeye hazırlanan gençlere bu metodu tam on iki yıldır uyguluyorum. Bu süre içinde bin çift ile çalışma yaptım ve çalışma sonrası hâllerini de izledim. Hiç birinin evliliği boşanma ile sonuçlanmadı. İpnoz sırasında derin uyuşmazlıklarını saptadığım çiftlere, birbirleri için yaratılmış olmadıklarını açıkça ifade ettim. Beni dinlediler ve bunu daha sonra hayatları da doğruladı..."

Çev.: Yavuz KESKİN

DEVRE SONU İNSANI VE DOĞAL AFETLER

"... zaten doğal afetlerde büyük imkâna kavuşacak, ders alıp bir idrake ulaşacak olanlar, bizzat o hadiseyi yaşayanlardan çok, onu müşahede edenlerdir. Çünkü müşahede edenler, o hadiseyi yaşayanlardan, rikkat bakımından daha üstündür. Öbürleri, onlara bir örnek teşkil edecek derecede kapalı ve hareketsiz kimselerdir. Buradan, tekâmül vetiresinin çok değerli bir sonucu ortaya çıkıyor:

*Uyarılma,
harekete
geçirilme
zamanı gelmiş
olan varlık veya
varlıklar kendi
bilgi
düzeylerine
göre, doğa
yasalarının ve
doğal afetlerin
birçoklarını
kendi
üzerlerine
çekerler."*

Doğal afetler, insandaki ataleti, kendisine verilmeye çalışılan yükseltici tesiri almakta gösterdiği tembelliği, kabiliyetsizliği ve kalitesizliği giderecek tertiptedir. Doğal afetler birer tembihtir. Tahrik unsurudur. (Ağır, yavaş) ilerleyen bir insan toplumunun daha süratli hâle geçmesini temin eder.

S

adıklar Plânı: İçinde bulunduğunuz memleket, muhtelif fasılalarla bazı doğal afetlere sahne olacaktır. Bunlar üçer aylık devreler içerisinde zuhur edecektir. Bu hareketler, muhitinizin insanları üzerinde kısmen tesir icra edeceğinden, sizlerin tüm imkânlarınız dahilinde olmak üzere bu tip hadiselerin nedenleri üzerine ve insanlara neyi

anlatmak istediği hususunda bilgiler verirsiniz. Bu, Dernek olarak gerekli bir şeydir.

Söz konusu hadiselerin her biri, belirli bir yönden bir fonksiyonu ifa edecektir, kuşkusuz. Bu fonksiyonlar, şu dört ciheti ilgilendirmektedir:

Birincisi; kendi topluluğunuzun, yani millet olarak topluluğunuzun vicdanını uyandırmak üzere

re. Burada, "vicdan uyanıklılığı"nın ilk kademesi olarak, medenî cesaretin ortaya çıkışı görülecektir.

İkincisi; toplumunuzun öteki toplumlar arasındaki durumunun daha kuvvetli ve istikrarlı olabilmesi için, onun **bazı şeylerin öncülüğünü** yapması icap ettiğini gösterecektir.

Üçüncüsü; tüm dogmatik inançlarda mevcut olan hükümlerin yeniden gözden geçirilmesi şeklinde, **genel bir taziyk** hissedecektir. Yani toplumunuzda bulunan her türlü din ve mezhep sahibinin, **yeni bir anlayış** içerisinde el ele vermek duygusunun kardiği müşahede edilecektir.

Dördüncüsü olarak; insanlar tüm bunları, tüm doğal afetleri külliye inkâr edip, azacaklardır.

Tüm bu doğal afetlerin başlayacağı tarih, sizlerin meçhulü kalmalıdır.

Doğal Afetlerin Mekanizması Hakkında

Bunlar (doğal afetler) Dünya realitesinin icapları olarak, Yüksek İdare Mekanizması tarafından tanzim ve tayin olunur. Bir tabiat hadisesinin ortaya çıkışı iki ana meseleyi inzımam (*) eder: Bunlardan birincisi, tabiat hadisesinin ortaya çıkacağı madde plânındaki ruhi tesirin sığasıdır. İkincisi, gene bu plân içerisinde enkarne olmuş varlıkların, **tekâmül yönünde gösterdikleri gayret ve aldıkları tesirin türüdür.** "Sığa" meselesi şudur: Daha önce de söylediğimiz gibi, her siklus içerisinde, o siklustan nasibini alacak varlıkların içinde yüzdükleri ruhsal tesirin vasıfları değişiktir. Yani her siklusun görüp gözeticisi, çekip çeviricisi ayrı bir plândır. Her plânın da kendine özgü bir metodu, bir davranış hâli ve bir tesiri vardır.

Her Devrenin Tesiri Başka Başka...

Eğer beşer tarihini ve beşerle ilgili jeolojik tarihi incerseniz, yeryüzündeki olaylar, özellikle doğal afetler tarzında görünen olaylar türlü türlü karakter arz eder. Yani, belirli mihraklar hâlinde yerleşebildiği gibi, dağınık mihraklar hâlinde de yerleşebilir. Demek ki, siklusun görüp gözetilmesi ve sevk-i idaresiyle vazifeli olan plân, mekanizma, kendine özgü tesirleri, bir siklusun her yönünde hareketli tutar. Ve bu tesirler, kendi kalitelerine göre, gerek insan ruhunda ve gerekse maddenin titreşimlerinde türlü aksiyonlar hasil eder.

Şimdi, tekâmül etmekte olan varlıkların ruhi tesir ihtiyacı ile, siklusun görüp ve gözeticisi olan Mekanizma'nın nüfuz ettirdiği, içine nüfuz ettirdiği tesir-

(*) **İnzımam:** Katılma, bulanma.

leri arasında, bazen ve hatta çoğu zaman pek büyük seviye farkları olur. Bu seviye farklarının dengelenmesi, insan ruhunda büyük bir değişikliğin olmasını icap ettirir. Bu değişiklik, zoraki, empoze edilmiş bir aksiyon hareketi ile meydana getirilir. Yani, enkarne ruhlar, içinde buldukları durumun dışına kendiliklerinden çıkamazlar. Bu cehdi göstermekte zayıf kalırlar. İşte bu yüzden, kendilerindeki bu tesir ihtiyacı ile Mekanizma'nın onlar üzerine indirmiş olduğu tesir arasında oldukça farklı olan seviye, enkarnelerin aleyhine olarak bozulur. Bu, çok basit olarak, birleşik kaplardaki suya benzer. Nasıl ki, U tarzında borunun bir gözünden dökülen su, diğer gözünde de aynı seviyeyi bulursa, **Mekanizma'nın insanlara sindirmeye çalıştığı tesirlerin de insan ruhunda aynı seviyeyi bulması gerekir.** Bulduğu zaman, **siklus tamamlanmıştır. Buluncaya kadar geçen devre ise, işte meşakkatli ve ıstıraplı ve bin bir mücadeleli tekâmülün bir safhasıdır.**

Tabiat hadiseleri, insandaki bu ataleti, kendisine verilmeye çalışılan bu tesiri almakta gösterdiği tembelliği, kabiliyetsizliği ve kalitesizliği giderecek tertiptedir. Bu kadar. Bu anlattıklarımızda anlaşılmayan husus var mı?

S: Ben bir şey sormak istiyorum efendim. Bir tabiat hadisesi vuku bulduğu esnada, oradaki enkarnelerin kendi ruhi dengeleri Mekanizma'nın göndermiş olduğu tesirlerin tahti tesirinde enkarnelerin aleyhine olarak bozulmaktadır, dediniz. Bu şekilde, yüksek dozajda bir tesir altında ve kendi ruhi dengeleri bozulmuş bir toplumun yahut insanların (ruhi dengelerini) kazanabilmeleri için sarf edecekleri gayretlerin ne merkezde olması icap ediyor, toparlanabilmeleri için?

P: Onlar böyle bir tabiat hadisesinin merkezinde bulunuyorlarsa, alabildikleri tesirle tekrar enkarne olurlar. Gene aleyhlerine bozulan, tesir dengesi aleyhlerine bozulan insanlar, **tabiat hadisesinin civarında ve biraz ötelinde** bulunuyorsa, şüphesiz onlar, diğerlerine nazaran daha büyük bir imkân içerisinde bırakılmıştır. Bu bir liyakattir. Ve zaten tabiat hadiselerinde büyük imkâna kavuşacak, ders alıp bir idrake ulaşacak olanlar, **bizzat o hadiseyi yaşayanlardan çok, onu müşahade edenlerdir.** Çünkü müşahade edenler, o hadiseyi yaşayanlardan, rıkkat bakımından daha üstündür. Öbürleri, onlara bir misal teşkil edecek derecede kapalı ve hareketsiz kimselerdir. Tatmin oldunuz mu?

S: Evet efendim. Yani, ruhi dengelerinin yıkılmasını, onların katılmış gerçeklerinin bertaraf edilmesini mânâsında anlamamız gerekiyor.

P: Realitelerinden ziyade, kendilerinde bulunan tesirin, Mekanizma tesiri ile bir türlü ahenktar olamayışında arayınız. Önce bu şekilde düşününüz,

dolayısıyla realite problemi kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Evet. Şu hâle göre, bir yerde bir **tabiat hadisesinin** zuhur edip etmemesi, insan şuurunun, insan mantığının ve insan aklının ihata edebileceği bir husus değildir. Bunu söylerken hiçbir zaman gayri akli ve gayri insanî bir hususu zikretmiş olmak istemeyiz. Şunu demek isteriz ki, dengelenme hususu, henüz siz insanların müşahede, görgü ve bilgi sahanızın dışındadır. Fakat bunları, atide görebilmeniz ve keşfedebilmeniz mümkün olacaktır.

Doğal Afet: Denge Unsuru

Çünkü, bir ana tesirin niteliklerini, işleyiş mekanizmasını, size kadar ulaşmış etkilerini anlayabilmeniz için, sizin o tesirlerle irtibat kuracak derecede bir açıklığa ve "**berraklığa**" ulaşabilmeniz lâzımdır.

Siz buna; "şuur alanınızın genişlemesi" tarzında da bir ifade kullanabilirsiniz. İşte, bu alanınızın genişlemesi, siklusunuza hâkim olan Mekanizma'nın asal tesirleriyle bir temas kurmak demektir. Henüz realiteniz bunun için uygun değildir. (*)

Böyle olunca, doğal âfeti düzenleyen veya böyle bir doğal âfete bir **denge unsuru** yaratmak isteyen Mekanizma, gerekli gördüğü oranda, bunları tekrar edebilir, görmediği oranda da tekrar etmeyebilir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, (doğal âfetler) **Mekanizma'nın tesirleriyle, insan ruhunun iç sıçasını dengeye getirmek üzere bir vasıta olarak** kullanılır. Yani icaplar, ancak tekâmül etmekte olan varlıkların gayretleri yönünde şekil değiştirir. Fert, cehit ve gayretiyle icabatı değiştirebilir. Zaten böyle bir şeyin olması, bir siklus içerisinde insanlardan beklenen bir husustur. Zira insanlara hürriyet ve iradelerini kullanma imkânları gittikçe daha ziyade verilmektedir.

Gerçek İhtiyaç...

Bununla birlikte doğal âfetler, fertlerin veya tekâmül vasatında bulunan varlıkların liyakatleriyle ilgili görülebilir. Fakat bu, gerçek ihtiyaca cevap vermez. **Gerçek ihtiyaç varlıkların Mekanizma tarafından sevk edilen kendine özgü tesiri alabilme ihtiyacıdır.** Bu tesirin alınabilmesi için ferdin çok değişik şekillerde manevralar yapması, faaliyet göstermesi, birtakım hamleler ve çabalar içerisinde bulunması zarureti vardır. Ancak bunlar yapılabildiği oranda, o toplumda herhangi bir doğal âfetin olmasına gerek kalmaz.

Doğal âfetler birer tembihattır, tahrik unsurudur. **Batî (**)** bir insan toplumunun daha süratli

(*) Bu tebliğ, 1967 yılında verilmiştir.

bir hâle geçmesini temin eder.

Yürüyen At Arpasını Artırır

Tabiat kanunları muvacehesinde, kendi tekâmülleri ile ilgili safhaların tahakkuk etmesi için, varlıkta veya varlıklarda ruhî bir beyan ve arzu vardır. Bu ruhî beyan ve arzu, varlığın o devre içerisindeki, tekâmül ihtiyaçlarının ifadesidir. **Bu bakımdan, herhangi bir varlığın karşılaşıcağı ve karşılaşmakta olduğu hadiseler, yüzde 90 onun ihtiyaçları ve liyakatıyla alakadardır.** Fakat hadiselerin, varlığın yakınında vuku bulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vuku bulması, tekâmül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü "Yürüyen at arpasını artırır." derler sizde. Bu ruhî faaliyetini, devresine ait tekâmül cinsi istikametinde, tekâmülün mânâsı istikametinde devam ettiren varlık için, daima bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkân ve yardımlar, sürekli olarak yapılır. İnsanların, varlıkların, bu nevide olanları maalesef azdır. Umumiyetle, **belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunlukla nefsanî impulslarla hareket eden varlıkların, kendi devreleri için belirli olan tekâmülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o istikamette faaliyet göstermeleri, zor, çoğu zaman beceriksiz ve hatta başarısızdır.** Böylece, devrelerine ait tekâmülün istikametinde ruhî bir basiretsizlik göstererek ağır, batî ve tembelce hareket ederler. Atalete düşerler. İşte böylece bütün kozmik, yani kâinata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren İlâhî kamçı, burada da gitgide şiddetini artırmaktadır. Yani, buna bir bakıma **tekâmülün süratının artması, süratlenmesi, ataletten kurtulmak, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme nokta-i nazarından memnuniyet duymamız gerekir.** Objektif görünüş ile ve sathî bir bilgi içerisinde, şüphesiz bunlar birer felâket, kötü durumlar olarak nitelendirilir ve öyledir de... Fakat perdenin arkası, başka şey ifade eder. Bunu yukarıda kısaca söyledik.

Buradan tekâmül vetiresinin çok kıymetli bir neticesi ortaya çıkıyor: Uyarılma, harekete geçirilme vakti gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine ve vicdan seviyelerine göre, tabiat kanunlarının ve tabiat hadiselerinin birçoklarını kendilerine celp ederler. Böylece kendi seviyelerinin liyakatini tada tada, daha şuurulu ve daha derinden bir faaliteye geçme ihtiyacı içerisinde çırpınırlar. Her çırpıntı, kendilerinde bulunan otomatizmanın ve şartlanmış olan ruhiyatın, biraz biraz, ceste ceste, parça parça ifnası, ortadan kalkması demektir.

(**) **Batî:** Yavaş, ağır.

İşte böylece, gitgide tazyik altında bırakılmak suretiyle kendine yabancı olan, şartlanmış ve kendisini bağlamış bulunan dogmatik her türlü bilgi, düşünce ve inançtan sıyrılmak gerekmektedir.

İşte memleketinizin ve bütün dünyanın hâli bugün bu manzarayı gösterir. Dünyanın neresine giderseniz gidin birbirinden şu veya bu seviyede farklı olmak üzere, fakat aynı mânâ ve gayeyi taşımakta olan etkilerin, muhtelif hadiseleri meydana getirdiğini ve insanlığınızın gitgide daralmakta olan bir çember içerisinde baskıya alındığını müşahede edersiniz.

Bu neden böyle olmuştur?

Bunun derin sebeplerini, tarih dediğiniz beşerî aksiyon ve düşünce literatürünü tetkik ederseniz yapılan hataların, irtikâb edilen hareketlerin ve sapılan yolların bu neticeyi size objektif olarak vereceğini görebilirsiniz. Kısaca, insanlığınız; ruhî kanunların, manevî prensiplerin dışında yol aramakla, istidat ve heyecanını geliştirmeye çalışmıştır. Bu istidat ve heyecanını geliştirmek, bundan istifade etmek şeklinde değil, onu, yani maddî kâinatı gaye edinmek tarzında vuku bulmuştur ki, en sakinilmesi gereken akıbet budur.

Memleketiniz, bugün içinde bulunduğu şartların çok daha ağırlarıyla karşılaşacaktır. Buna müstahaktır. İki bakımdan müstahaktır:

Birincisi, kendilerine, yani size, Ruhî Mekanizma'nın sunmuş olduğu, vermiş olduğu pek çok değişik imkânlar, çokluk heba edilmiş, kısmen de batıl hâle getirilmiştir. Yani otomatizmayı, idraksizliği ve rüyetsizliği benimsemiş, şartlı olarak yaşamayı kabul etmişsinizdir. Bu itibarla, sizin, içinde bulunduğunuz seviyenin üzerinde bir plâna intikal etmeniz için, bütün ağırlıklarınızın terki, bütün karanlık şuurunuzun aydınlığa kavuşması, küflenmiş ve köhne hâle gelmiş bilgi ve düşüncelerinizin tadili ve nihayet bir türlü kullanmak imkânını bulamadığınız vicdan ölçülerinizin ortaya çıkması zarurî olmuştur. **Bu zaruret, memleketinizin bu devre içerisinde oynayacağı rol ile alâkalıdır.** Görülüyor ki, hem oynayacağı rol bakımından, hem de fertlerinizin teker teker otomatik yaşayışları bakımından, her iki bakımdan da ağır şartlara, sert imtahanlara ihtiyacınız vardır.

Kimisine Göre Bereket, Kimine Göre Felâket...

Ruhsal İdare Mekanizması (RİM), sizin Rabbiniz, hepimizin müşşidi bu mekanizma, size ıstırabı

doğrudan doğruya mı ika etmektedir? Hayır. Mekanizma tabiat kuvvetlerini harekete geçirmektedir. Dikkat ediniz, tabiat kanunlarını, kozmik kanunları harekete geçirmektedir. Ya da, hareket hâlinde bilkuvve mevcut olan bu kanunların yönünü, uygulama alanını dünyanız üzerinde yapmaktadır. Bu durumda, bir tarafta yağmakta olan yağmur, bir tarafta da insan var. İnsan, yağmur karşısında bilgisine, görgüsüne, vasıtalarına göre bir tavır alır. Ve bu yağmurun zararından ve yararından nasibedar olur. Eğer tedbirini almış, şuurunu geliştirmiş, vicdan ölçülerini uygulamış ise, bu yağmur onun için hemen hemen tümüyle bir bereket, bir rahmettir. Yukarıdaki hususların yetersizliği ve noksanlığı oranında, bereket olmaktan çıkıp, felâketi oluşturur.

Bu basit örnekten de anlaşılacağı üzere; insan hiçbir şekilde kendisine baskı yapılan, empoze edilen, üzerinde deneyler yapılan, ıstırabından, feriyad-ü figanından yararlanan bir mahlûk asla değildir. Doğa yasası o sahnede geçerli iken, insan hür olarak onun karşısında bir vaziyet takinmak zorundadır. Çünkü, her ikisi de kuvvettir. **İşte sizin ıstırabınız; harekete geçmekte olan kanunlar, kuvvetler karşısındaki aczinizin, bilgisizliğinizin, şuursuzluğunuzun, vicdan ölçülerini hakıyla kullanmayışınızın, otomatizmanın bir sonucu olacaktır. Ve tüm bu noksanlıklar da sizin kendi elinizin işidir.**

Vicdanınız, Bizatihi Sizziniz:

... Manevî liyakati elde edin. Manevî liyakat, vicdan ölçülerinin uygulamasıdır. Yeryüzünde hiçbir ekol, vicdan ölçülerinin tam uygulamasından sonra bilgiye kavuşmamış olsun, imkânsızdır. Bundan şunu anlayınız ki; vicdan ölçüleri, henüz tam idrak etmediğiniz hakikat ölçüleridir. Vicdanınız, bizatihi sizziniz. Öyle bir husustur ki, fizik varlığınızın dar olanakları içerisinde, ruhsal kudret ve enerjinizin, daima kendi gerçeği yönünde yürüyen, çoğalan atılan ruhsal enerjinizin bir ifadesidir. Siz onu hapsedemeyiniz. Onu örtmeyiniz. Onu susturmaya çalışmayınız, yeter. O zaten değişik şekiller, anlamlar, güdüler ve itmeler altında, devamlı olarak, sizi yönlendirmektedir. Sizin doğal yaşayışınızın, işte bu ruhsal enerji, yani vicdanî etkinlikte sağlanır. O ruhsal enerji aynı zamanda hakikat bilgisidir. Bilgidir.

(S.G.)

Parapsikolojinin Çağımızdaki Durumu

Selman GERÇEKSEVER

SSP-91
KONFERANSLARINDAN
İZLENİMLER

İnsan varlığının bizzat kendisiyle ilgili değiller. Hatta DDA yetenekleriyle de doğrudan ilgili görünmüyorlar. Metotlar, teknikler, istatistikler, bunlarla ilgili araç ve gereçler, bu konuda çalışanlar ve konu üzerinde tartışmalar; işte, günümüzün parapsikoloji öncülerinin ilgi alanının yoğunlaştığı noktalar bunlar... Âdeta bunların içinde kaybolmuş vaziyetler.

İnsanın sonsuz olan yanına doğru yönelmiş olmanın verdiği coşku yok.

Tüm konuşmalar insanla ilgili ama, âdeta bir "robot" inceleniyormuş gibi bir kuruluk var. Bunu her zaman hissediyorsunuz. Buradaki sıcak hava yok...Bu nedenle, Derneğimiz'in yaklaşımından çok farklı.

MTIA Derneği üyesi ve "İnsan Doğasını Araştırma Derneği" (İDAD) başkanı olan arkadaşımız, 1991 Yazında ABD (Durham, North Carolina), Duke Üniversitesi'ne bağlı Parapsikoloji Enstitüsü'ndeki iki aylık seminerin sonunda, parapsikolojinin çağımızdaki durumuna ilişkin izlenimlerini anlatıyor...

Metapsişik Derneği'nde bir konferans dinlerken, kendimizi doğrudan doğruya insanın ta içinde, kendi içimizde bulabiliriz. Ama FRNM'de ya da herhangi bir parapsikoloji kongresinde böyle bir şey hissedemiyorsunuz.

Özellikle Mesmerik (Anton Mesmer-1700'lü yıllar) ve spiritik dönemlerde yapılan araştırma ve deneylerle celselerle insanın biyolojisinin ötesinde de uzayıp giden bazı yanlarının olduğunu anlamışlar ve bunun keşfini de yapmışlar, kanıtlarını da ortaya

koymuşlar.

Bugünkü (çağımızdaki) parapsikoloji ise, insanın bu metabiyolojik yanını (psi yeteneklerini) günümüz materyalist bilimin yöntemlerine mümkün olduğu kadar uygun ve paralel kalmaya çalışarak incelemeler yapıyor. Bu yaklaşımla kendisini daima klâsik, materyalist psikolojinin gözetim ve denetiminde hissediyor. Bir gözü orada: "Acaba ona ters düşen bir şey yapar mıyım?"

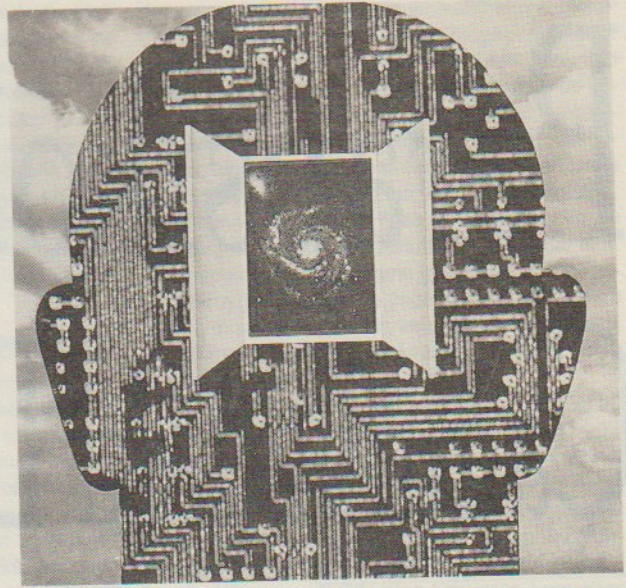
İşte bu genel tutum içinde, psikolojiyi ve birbirlerini

kollayarak birtakım testler, yöntemler, cihazlar geliştirmişler (daha doğrusu bazı elektronik cihazları bu amaçla kullanıyorlar; psikotronik araç, gereç). 1700'lü, 1800'lü Mesmerik ve spiritik dönemlerde yapılan insanla ilgili "metapsişik keşifleri", bugün mümkün olduğu kadar maddeci ve davranışçı psikolojinin paralelinde kalmaya çalışarak yeniden ve tekrar tekrar yapmaya devam ediyorlar.

Bu arada üzülerken görüyoruz ki, kendilerini, esas amaç olan "insan" ve insanın "iç dünyası" hedefinden uzaklaştıracak ve uzaklaştırmış olan bir sürü ayrıntıya dalmış ve kendilerini bu ayrıntılar içinde kaybetmiş vaziyettedir. Bu durumda olan FRNM (Parapsikoloji Ens.), kuruluşundaki en büyük amacı henüz gerçekleştirilebilmiş değildir.

Yukarıda söz konusu ettiğim ve kendilerinin içinde kaybolmuş olduğu bazı ayrıntılara örnekler:

- Deneycinin (operatör) ve süjenin çeşitli kişilik özelliklerinin ve hallerinin test/deneme üzerindeki etkileri
- Zener kartları/oyun kartları elle mi karıştırılsın, "random number table"dan mı alınsın, yoksa "random number generator"dan mı?
- Bu iş için şu bilgisayar mı daha iyidir, yoksa öteki mi?
- Bunların her biriyle ilgili istatistik sonuçlar...
- Bunların kritikleri...
- Hangi tarihte kim ve ne yapmış?
- Kadın süjeler mi daha başarılı, yoksa erkekler mi?

İnsanı bir robot gibi inceliyorlar.

- Hangisi, hangi deneyde, hangi şartlarda daha çok başarı göstermiş?
- Ya çocuklar? Daha çok hangi yaşlarda, hangi tür testlerden hoşlanıyorlar?
- Daha cazip hâle getirmek için neler yapmalı? (Sally Drucker)
- Bu çocuklarla test yaparken, kardeşlerini kıskandırmamak için araştırmacı nelerle dikkat etmeli?
- Yine, bu konuda kimler, ne zaman, nerede, neler yapmış?
- Araştırmacı/deneyci, süjeyi deneye özendirilmeli mi, teşvik etmeli mi, cesaretlendirmeli mi? Ederse, sonucunu etkiler, aksi yönde bir tutum içinde bulunursa sonuç ne olur?
- Ya inanıp inanmama konusu?... "Sheep-goat Effect"
- İnanıp inanmamanın, psi yeteneklerinin sergilenmesindeki etkisi?

—Alınan sonuçlara, psi'ye inanan ve inanmayan psikologların tepkileri? Ve değerlendirmeleri nasıl olmuştur?

Bunların kritikleri ve tartışmaları sürüp gitmiş. Psi yeteneklerinin istatistikleri hâlâ yapıyor. "Psi Effect" in nereden geldiği (kökeni) hâlâ tartışma hâlinde.

Tüm bunlara ek olarak, "Bu gözlenen sonuçları deneyci mi, yoksa süje mi meydana getiriyor? Yoksa, ikisinin bir karışımı mı? Karışıyorsa yüzde kaç?" Bu endişelerini giderici ya da hafifletici birtakım testler, denemeler vs. yapılıyor...

ÇAĞIMIZ PARAPSIKOLOJİSİNİN GENEL DURUMU

İşte tüm, bu çalışmalar-dan, hemen hemen her yıl yapılan uluslararası kongreler-

den, henüz "sentetik ve meta-analitik bir sonuç"a varılmış değil. Parapsikolojinin çağımızdaki öncüleri (ki bu konuşmamızda bir kısmını kısaca tanıtmaya çalıştım) "İnsan nedir?" sorusuna, biyolojinin ve maddeci psikolojinin yapageldiği tanımlardan çok farklı bir tanımla cevap veremiyorlar. Bu konuda Ruh ve Madde'nin kendileriyle yaptığı röportajları Dergimiz'de okumaktasınız. Göreceksiniz ki insanla ilgili, insanın gerçek doğasıyla ilgili, sonsuz olan yanılla ilgili açık seçik bir görüşe ulaşabilmiş değiller. Bunca araştırma ve deneye rağmen, hâlâ arayış içindeler. Bu arayışın şaşkınlığı içinde Prof. Richard Broughton konferanslarından birinde, "Şimdi başları kesilmiş tavuklar gibi ortalıkta dolaşıyoruz..." demişti.

Maddeci yaklaşımın, materyalist psikolojinin yöntemleriyle bir yere kadar gelmişlerdir. Onun ötesinde de bir şeyler olduğunu sezmişlerdir. Ama söz konusu şartlanmalarından dolayı kendilerinden beklenen hamleyi yapamıyorlar, dürüst bir bilim adamından beklenen bu cesareti gösteremiyorlar.

Bunlar sanki, kendi realitelerinde ve bu realitede uygulamaya yapmak ihtiyacında olan başkaları için belirli şeyleri, kendilerince en güzel şekilde tekrarlayıp duruyorlar. Belirli bir anlayışı titizlikle koruyorlar. Ve bu realitenin ötesindeki realiteyle de ilgilendikleri yok. Mensubu oldukları topluluk içinde, bir üst realiteye aday olanlar var, ama şimdiki realitelere o kadar bağlanmışlar ki, daha ötelelerde bir şeylerin var olması gerektiğini anlamışlar ama kıpırdıyacak hâlleri yok.

Daha genel bir ifade içinde diyebiliriz ki: Çağımızın materyalist bilimi parapsikoloji vasıtasıyla insanın gerçek doğasını, metabiyolojik yapısını tanıma yolunda bir hamle yapmıştır ama, bu hamle konunun yüceliğine uygun bir hamle olamamıştır. Çünkü insanın metabiyolojik yapısını yine klâsik biyoloji, parapsikolojik yapısını ve yeteneklerini yine klâsik psikoloji metotlarıyla incelemeye kalkmıştır. Halbuki her araştırmanın, her araştırma konusunun kendine özgü yöntemleri vardır. Birinde geçerli ve başarılı olan, başka bir alanda geçerli olmayabilir.

Araştırılacak, incelenecek yeni alanın kendine özgü kanun ve prensiplerini anlamaya çalışıp, ona göre yeni ve değişik yöntemleri geliştirmek gerekir.

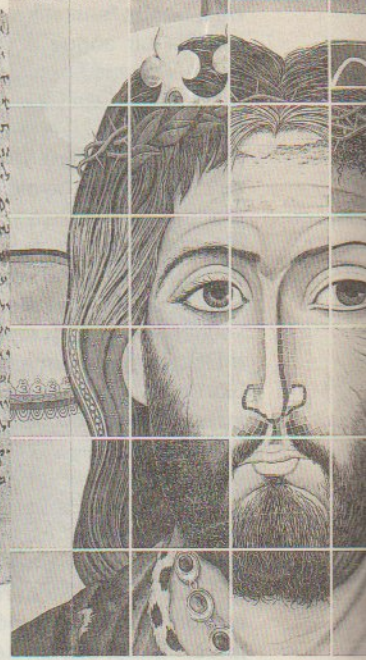
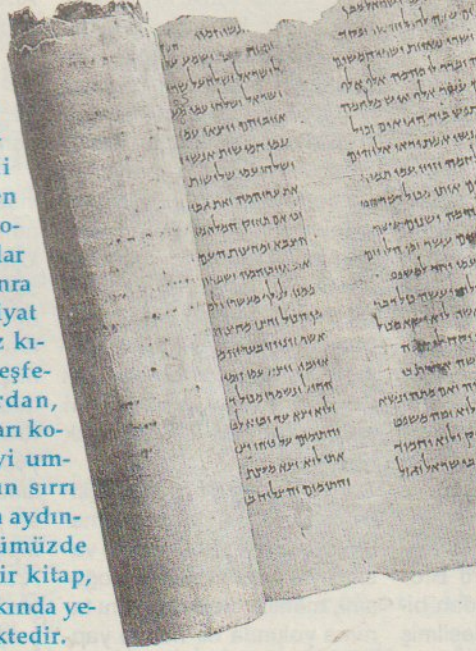
Bütün bunlardan dolayı insanın gerçek doğasının tanınması çağımız parapsikolojisinin kısır yaklaşımıyla olacağına benzememektedir. Tarihsel gelişimi içinde spirittüalizm bunu daha iyi yapmıştır; Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulan "neo spirittüalizm" çok daha güzel yapmıştır. Çatısı altında bulunduğumuz ve feyzinden her an yararlanmaya çalıştığımız Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin insanın gerçek doğasına olan yaklaşımı ve insanla ilgili her türlü konuya yaklaşımı çok daha rahatlatıcı, huzur verici ve hamle yaptırıcı niteliktedir. İçimizdeki sonsuzluğu keşfetme konusunda daha çok faydalıdır. Realite atlatmakta, yani ruhsal evrimi hızlandırmakta daha etkilidir.

Derneğimiz'in, metapsişik bilimin bu konudaki yaklaşımını kitaplarımızda, Dergimiz'de ve konferanslarımızda bulabilirsiniz.

Ruhül Kudüs, her Din Günü boyunca, bütün insanlığın moral tekâmülünün tanzim eden Vicdan Plânı'dır. Ruhül Kudüs, sadece ferdin ve fertlerin, bir ve çok olarak, bilgi haricindeki, Kâinat Bilgisi haricindeki bütün manevî durumları ile alâkadar olan, onları Kâinat Bilgisi'nin alınmasına hazırlayıcı mahiyette her türlü gayretlerini değerlendiren bir Plân'dır. O, esas itibarıyla bütün insanların içindedir. Diğer tabir olarak, doğrudan doğruya pek büyük ve pek şumullü bir tesire ve hâkimiyete sahip olan, Vicdanî Organizasyon veya İdare Mekanizması diyebilirsiniz.

SADIKLAR PLÂNI

Yaklaşık iki milyar insan, onun, Tanrı'nın Oğlu, Öldükten Sonra Dirilen Kurtarıcı olduğuna inanıyorlar ama, aslında Galileli Adam hakkında hemen hiçbir şey bilmiyoruz. İncillerde yazılı olanlar onun ölümünden çok sonra kaleme alınmıştır. İlahiyatçılar, 1947'de Kızıldeniz kıyısındaki Kumran'da keşfedilen yazılı rulolardan, İsa'nın hayatı ve yaptıkları konusunda bilgi edinmeyi umdular. Oysa bu yazıların sırrı daha hâlâ tam anlamıyla aydınlanmış değildir. Günümüzde "İsa'nın Gizemi" adlı bir kitap, "erken Hristiyanlık hakkında yeni hakikat"ten söz etmektedir.

İSA DOS

Joachim Köhler'den Çev: Mustafa KARTOPU

YÜZYILIMIZIN heyecan verici arkeolojik buluşu: Bir zamanlar Vaftizci Yahya'nın Mesih'in gelişini müjdellediği, efsanelerle yoğrulmuş kutsal topraklarda bir Bedevî çoban, kaybolan keçisini ararken toprak testilerle dolu bir mağara buldu. Testilerin içinde, üstlerinde İbrani-ce yazılar bulunan ve keten bezine sarılmış parşömen rulolar vardı.

Bir yıl sonra 1948 ilkbaharında Muhammed adlı çobanın, Yeni Çağ'ın en önemli el yazmalarını bulmuş olduğuna uzmanlarca artık kesin gözüyle

bakılıyordu. Çünkü bu parşömen rulolardaki metinlerin büyük bölümü en eski özgün Hristiyan, hatta Yahudi belgelerinden de daha eskidiler.

Yüzyıllar ötesinden çağımıza ulaşan bu eşsiz hazine, kısa sürede Kumran adıyla özdeşleşti. Kudüs'ün doğusunda, Ürdün Nehri'nin Kızıldeniz'e döküldüğü yerin yakınında Esseniler adıyla bilinen bir cemaatin yaşadığı eski yerleşme yerinin kalıntıları bulunmaktadır. Kumran, İsa'dan sonra 68 yılında Vespasianus'un onuncu lejyonu tarafından yerle bir edilmeden önce Esseniler, kutsal metinlerini yakındaki kayalıklarda güvenliğe kavuşturmışlardı.

Aradan 1900 yıl geçti. Arap çobanın buluşundan sonra, toplam 800 metnin yazılı olduğu parşömen, papirüs ruloların ve bakır levhaların

İsa'dan önce bir Hristiyanlık var mıydı?

gizlendiği on mağara daha keşfedildi. Bir dinin kaynağına ulaşıldığı sanılmaktaydı. Sonunda Hristiyanlığın doğuşuna, hatta belki de büyük olasılıkla çağların anahtar şahsiyeti, mucizeler yaratan İsa'ya ait gerçek belgeler elde edilmişti. Yaygın inanışa ve kilisenin dogmalarına rağmen İsa hakkında güvenilir hiçbir bilgiye sahip değiliz. Doğumunda Beytlehem Yıldızı'nın parladığı, ölümünde güneşin karardığı hikâye edilen İsa, bilim açısından bir bilmece, en kudretli dünya dininin kökeni açısından da bir bilinmeyendir. Onun hakkında İncil'den öğrendiklerimiz birinci değil, üçüncü veya dördüncü dereceden bilgilerdir. İnciller iman edenlerce kabul edildiği gibi, İsa'nın havarileri tarafından değil, onun çarmıha gerilmesinden ancak onlarca yıl sonra tanınmamış yazarlar tarafından ve Yunanca olarak

sonra dirilme ile göğe çıkışa Markos İncili'nin orijinalinde yer verilmediğini" yazar. Kaynaklar itibarıyla, Hristiyanlık geleneğinin bu temel direkleri, bugün Luka, Matta ve Yuhanna İnkâplarıyla tanıdığımız mezhep ulularının dinî fantezilerinden doğmuş olmalıdır.

Markos İncili'nin başlangıcında anlatılan olaylar Kumran yakınlarında geçer: "Deve tüyünden yapılmış giysili, çekirge yiyen" Vaftizci Yahya, Museviler'i Roma tutsaklığından, Kudüs'teki kutsal tapınağı da sahte rahiplerin elinden kurtaracak İsa Mesih'in gelişinin yakın olduğunu müjdeliyordu. "İşte o sırada Galile'den Nasıralı İsa geldi ve vaftiz edildi." Galileli İsa, Ürdün Nehri kıyısına uzaklardan gelmişti ve yolunun üzerindeki komşu Kumran'dan geçmemiş olamazdı. Kendisi gibi "günahkâr şehirler"i terk eden pek çok insan "Dünyanın Gerçek Efendisi"ni beklemek üzere orada toplanmışlardı.

Yahya'nın vaftiz olayını, çok eskiden beri bir "günahlardan arıtıcı su ibadeti" olarak uygulayan Kumran halkından öğrendiği sanılmaktadır. İsa, kutsal akşam yemeği olgusu ile de ilk kez burada karşılaşmış olmalıdır. Çünkü bu tip törensel toplu yemek, Essenîler cemaatinde uygulanmaktaydı. Daha geç dönem Hristiyan törenlerinde görüldüğü gibi, bu törensel yemek sırasında bir rahip ekmeği ve şarabı kutsar, ondan sonra paylaşırırıldı.

Kızıldeniz kıyısındaki bu halk kendilerini "Tanrısal Hoşnutluğun Oğulları" olarak tanımlamaktaydılar ki, bu sözlere Markos İncili'nde de şu şekilde rastlıyoruz: "İsa'nın vaftiz edilişi sırasında gökten bir ses duyuldu. 'Sen benim, kendisinden hoşnut olduğum sevgili oğlumsun.'" Bu sözler, tıpkı Kumran cemaatine kabul formülü gibi kulağa gelmektedir.

Bugün bu konudaki bütün bilgilerimizi, Kızıldeniz bölgesinde keşfedilen bu yazılı belgelere borçluyuz. Çünkü Essenîlerce özenle kopya edilen Tevrat'ın hemen hemen tüm metinlerinin yanı sıra, topluluğun yapısı ve kuralları hakkında çok sayıda belge, hatta askerî taktikleri ve bir hazine envanteri, bakır üzerine kazınmış olarak muhafaza edilmişti.

1953 yılında, o zamanlar henüz Ürdün yönetiminde bulunan Doğu Kudüs'te, binlerce parçadan oluşan metinleri biraraya getirmek, çözümlemek ve sonunda da yayınlamak üzere bir bilim adamları ekibi meydana getirildi. Bu amaçla, Ku-

kaleme alınmıştır.

Kendinden sonrakilerce örnek alınan en eski İncil yazarı Markos bile, İsa'nın ölümünden yaklaşık 40 yıl sonra Roma'da kaleme almıştır. Markos'un, İsa'nın anadili olan Aramice'yi bilmediği, Filistin coğrafyası hakkında da kişisel görgüye dayanan bir bilgisi olmadığı tahmin edilmektedir (İncil'e Giriş; Kümmel); bilgisi kulaktan dolma ef-sanelere dayanmaktaydı.

Hristiyanların hoşlandıkları ve değer verdikleri pek çok şeyin izine Markos'ta rastlanmaz bile. Ne İsa'nın dünyaya geldiği yemliğin üzerinde parlayan yıldız, ne de Paskalya ve Pantekot mucizeleri... İber ve Timm'in İncil yorumunda, "herkesçe bilinen İsa'nın doğuşu hikâyelerinin birer efsane" olduğu belirtilmektedir. Kümmel ise, "öldükten

YASİ

Kumran cemaati vaftizi ve törensel yemeği

düs'teki, Dominikan mezhebine desteklenen İncil Araştırmaları Enstitüsü'nün (Ecole Biblique) yöneticisi Peder Roland de Vaux, seçkin Katolik din adamlarından bir heyet topladı. Bu heyetin üyeleri, Kudüs Rockefeller Müzesi'nin Yazılı Belgeler Salonu'nda, üstündeki belgelerin cam altında korunduğu yirmi uzun masanın çevresinde birer keşiş gibi çalıştılar. Parşömen ruloları ulaşması titizlikle engellenen çok sayıda uzman ve bilim adamı ise bu çalışmayı gıpta ile izliyorlardı. Bu arada da Vaux'un çevresinde toplanan özel restoratörler grubu da bu hazineyi sanki bir kutsal emanetmiş gibi korumaktaydılar.

Ancak bütün bu ekiplerin, keçi çobanının bulunduğu metinleri içeren çalışmalarının birinci cildi "Ürdün'ün Yahudi Çölündeki Keşifler" adıyla 1955'de yayınlandığı zaman, İsa ve onun ilk cemaati hakkında yeni bir şey öğrenilemedi. Belgeler, yayıncılar tarafından İsa'dan önceye tarihlenmişti. Bunlarda adı geçen Musevî Kumran halkı üzerine daha fazla bilgi sahibi oldukça, onlarla Hristiyanlık arasında daha sıkı bir bağlantının varlığı da ortaya çıkıyordu. Yayıncılardan biri olan Prof. Frank Cross'a göre bu yazılı belgeler, Musevîlik ile Hristiyanlığın, bugüne kadar zannettiğimiz aksine çok daha sıkı bir şekilde iç içe girmiş olduğunu göstermektedir.

Hristiyanlıktan çok önceleri de "Hristiyanlar" var mıydı? Hristiyan inancının kökleri, kilisenin kabul etmek istediğinden daha fazla Musevîliğin derinliklerinden gelmiyor muydu? Kesin olan şuydu: Essenîler kendilerini, atalarının kitabının bir harfini bile değiştirmek istemeyen dindar Musevîler olarak kabul ediyorlardı. Fakat aynı zamanda da geleceği Tevrat'ta müjdelenen Kurtarıcı'ya hazırlanmak için, Kudüs'teki tapınağın resmî

öğretisinden uzak duruyorlardı.

Essenîler'in, "Keşifler" in daha sonraki ciltlerinde yayınlanan birçok inanç özellikleri İncil'in habercileri gibidir. Ayrıca onlar kendilerini, İsa'nın "Dağdaki Vaaz"ında (Matta 5:3) kullandığı bir kavram olan "ruh yoksulları" olarak da isimlendirmektedirler. Bununla Luka İncili'nde söz edildiği gibi ne saf kalplilerin ve ne de malsız, mülksüzlerin kastedilmediği Kumran'da bulunan bir belge sayesinde açıklanmıştır. "Ruh yoksulları" deyimini, daha çok ruhlarının derinliklerinde kendilerini yoksulluğa hazır hissedenerin tümünü ifade etmektedir. Tıpkı Essenî törenlerine uygun olarak Ürdün Nehri'nde yıkanarak vaftiz edilen ve böylece günahlarından arınan Galileli Yehoşua gibi (Jesus = İsa Lâtince bir isimdir).

İncil yazarlarına İsa'ya yakıştırılan insanüstü yeteneklerin hemen hepsi Essenîlerde de mevcuttu. Onlar da elleriyle hastaları iyileştiriyorlar, geleceğe dair kehanetlerde bulunuyorlar, öldükten sonra tekrar bedenlenmeye inanıyorlardı. İsa'nın, geleceğini müjdellediği "Göklerin Saltanatı" nı filizlenen bir hardal tohumu ile karşılaştırmasının kökeni de Kumran geleneğinde aranmalıdır. Essenîler, kendi topluluklarını "küçük bir ot olarak toprağa ekilen, ama zamanla görkemli bir ağaca dönüşen bitki filizi" ne benzetiyorlardı. Kurtarıcı Mesih olduğunu açıklamamaları konusunda havarilerini sert bir şekilde tehdit eden İsa gibi, Essenîler de büyük mucize yaratıcıları idiler.

Bu husus günümüzde Kumran belgelerini yayınlayanlarca doğrulanmaktadır. Şekli bir başlangıçtan sonra (ki 1968'e kadar beş cilt yayınlanmıştır) yayın temposu yavaşladı. Altıncı cilt ancak 1977'de yayınlanabildi. Böylece bugüne kadar Kumran'da bulunan materyalin ancak yarısı ya-

*Lucas Cranach d.J.'nin
"İsa'nın
Vaftizi" adlı tablosu.
İsa'nın Ürdün'de,
Kumran
mağaralarının
yakınında Vaftizci
Yahya tarafından su ile
kutsanması.*

biliyorlar ve yeniden doğuşa inanıyorlardı.

yınlanmış oldu. Oxfordlu Kumran uzmanı Geza Vermes'in deyişi ile, "yüzyılımızın heyecan verici arkeolojik buluşu, yüzyılımızın akademik skandalı"na dönüşmüştür.

Gerçekten de ne sırları saklamanın ve ne de yayınların aksamasının hiçbir inandırıcı nedeni yoktur. 50'li yılların sonundan başlayarak yazılı ruloların ve diğer belgelerin büyük bölümü yayın ekibi tarafından deşifre edilmiş, metinlerde geçen tüm kelimelerin ilgili bölümlerle bağlantılı alfabetik fihristi yapılmıştır. Bugün İsraili Emanuel Tov'un yönettiği ve sürekli gençleştirilen seçkin yayın ekibi uzun süreden beri her şeyi bildiği hâlde parça parça açıklama yapmaktadır. İncil Arkeolojisi Dergisi (Biblical Archeology Review), "Onlar üzümlü tane ile vererek kendilerine statü ve otorite kazandırıyorlar." diye yazmaktadır.

California Huntington Kütüphanesi direktörü William Moffet bunu çok etkili bir şekilde şöyle ifade ediyor: "Sırları açıklamada cimrilik yayıncıları yeteneksizliğe, yetersizliğe, kötümserliğe ve paranoyaya sürüklemiştir." 80'li yıllardan beri güvenlik nedeniyle yazılı ruloların mikrofilmleri kütüphanesindeki bir kasada muhafaza edilmekte iken, Moffet kısa süre önce bunları bilim dünyasına açmaya karar verdi. "Böylece," diyor kütüphane direktörü, "ruh, kabuğundan dışarıya çıkmış oldu."

Onun Eylül ayında aldığı ve İsrail makamlarının şiddetli protestolarına yol açan bu kararın üzerinden henüz birkaç ay geçmişti ki, ABD'nin Cincinnati kentinden sansasyonel bir haber yayıldı: İki Talmud araştırmacısı henüz yayınlanmamış yazılı ruloları, daha önce yayınlanmış alfabetik kelime fihristini kullanarak, "Rabbi" adlı bir bilgisayar yardımıyla biraraya getirme yoluna gittiler.

Oysa "bilgisayar arkeolojisi" de kısa süre içinde başka bir olayla aşılmış oluyordu. O günlerde Amerikan İncil Derneği, Kumran bilmecesini her uzmana tek başına çözme imkânını veren bu yazılı ruloları ait 1787 adet fotoğrafın da yer aldığı iki ciltlik bir eser yayınlıyordu. İncil Derneği'nin başkanı Hershel Shanks bu korsan baskıyı "Kızıl-deniz Belgeleri'ne ulaşma senaryosunun son perdesi" olarak değerlendirmektedir. Gerçek tartışma ise, Kumran materyalinden "Essenili İsa" hakkında daha açık seçik kanıtlar gün ışığına çıktığında, hatta İsa'nın insanlık adına çektiği ıstırapların öyküsü gibi Hristiyan inancının sarsılmaz temelleri Kumran'a kadar geri götürebildiğinde başlayacaktır. Californialı şarkiyatçı (Doğu bilimleri uzmanı)

Meryem'in Müjdelenmesi. Filippini Lippi, 1490. İsa'nın doğumu ile ilgili birçok öykü sonradan eklenmiş efsanelerdir.

Robert Eisenman, Huntington mikrofilmlerinde, "bizim günahlarımız uğruna delik deşik olmuş Mesih"ten söz edilen bir bölüm keşfetmişti. Acaba Hristiyanlarınkinden önce de bir "Çarmıha Gerilen" mi vardı.

"O devirlerde", diyor New Yorklu Yahudi araştırmaları profesörü David Karemer, "İsa'sız Hristiyanlık" diyebileceğimiz bir şey vardı."

Fakat acaba Hristiyanlık olmaksızın İsa kimdir? Ona iman edenlerin inancı (veya başka bir deyişle din propagandası) ortadan kaldırılsa, efsanelerle kuşatılmış bir şahsiyetten geriye ne kalır? İlahiyatçılar, "kaynağın kalın bir sis perdesi ile örtülü olduğu" yolunda sarsıcı bir karara daha yüz yıl önce çoktan varmış bulunuyorlardı (Franz Overbeck). Çağdaş ilâhiyatçı Rudolf Bultmann şöyle demektedir: "İsa'nın hayatı ve kişiliği hakkında artık daha fazla öğrenebileceğimiz hiçbir bilgi yoktur."

(Devam Edecek)

İçten gelmeyen,
içe giremez.

Mustafa Molla

YENİ ÇAĞ'IN SEVGİSİ

Erol KONYALIOĞLU .

Zamanın ve mekânın sahibi olan Rabb-ül Âlemin'in görüp gözetiliği altında dünya insanlığı olarak Yeni Çağ'a hazırlanıyoruz. Bu çağ Bilgi-Sevgi Çağıdır; Bilgi'nin Sevgi, Sevgi'nin Bilgi olduğu bir çağdır.

Yeni Çağ, darlıktan genişliğe, karanlıktan aydınlığa, lineerlikten küreselliğe geçilen Son Devre'dir.

Yeni Çağ her şeyden önce bir DEĞİŞİM çağıdır. Kuşkusuz her değişim çalkantılı, karmaşık ve ıstıraplı bir dönemden geçer. Nitekim hızlanan dünya zamanı içinde yakın tarihte yaşanan ve yaşamakta olan toplumsal, ekonomik ve manevî fırtınalara hepimiz şahidiz. Dünya değişiyor, insanlar değişiyor, her şey hızla değişiyor.

Esasen her şey **şuurlarda** bir değişim meydana getirebilmek içindir. Bu ise, anlayışlarımızda, sahip olduğumuz kavramlarda köklü değişimler yapmamız gerektiği anlamına gelir. Ancak bu değişimi yapabilmemiz için mihenk taşı kabul edeceğimiz evrensel bir BİLGİ'ye ihtiyacımız vardır ki, o da dünyaya nasip edilecektir.

SEVGİ BİR ENERJİDİR

Her şeyden önce sevgi

tüm evrenin dokusunu teşkil eden nesnel bir varlıktır. Tüm varlıklar o sevgi okyanusu içinde mevcudiyetlerini sürdürürler. **Birliğin** çokluk hâlindeki tezahürü bir **Bütünlük** ve **Uyum** arz ediyorsa, bu sevgi enerjisinden dolayıdır.

Sevgi bir enerji ise, bir çekim gücü ise bunun kaynağı nedir? Bu kaynak, Birlik İlkesi'nin saklı olduğu Ruh'un özüdür. Bu gizil güç Varlığın varoluşu ile beraber sahip olduğu tanrısal bir güçtür. Sevginin kaynağı olan ruh, bu gücü sayesinde kâinat mimarlığını yapabilmektedir. Yarıdılış, sevgi enerjisinin bir sonucudur.

YENİ ÇAĞ'IN SEVGİSİ

Yeni Çağ'ın Sevgisi bizim bildiğimiz sevgi değildir. O, adına methiyeler düzdüğümüz bir kavram değil, yaşanan bir gerçek, ruhsal bir enerji olarak karşımıza çıkacaktır.

Biz şimdiye kadar sevgiyi sadece almaya dayandırdık; onu karşılıklı çıkara dayalı bir ticaret metaı hâline soktuk. Sevgiyi bir duyu zannederek bedensel ve duygusal tatminlere yarayan bir rahatlatma aracı olarak ele aldık. Sevgiyi tahakküm etmeyle karıştırdık. Kimi zaman belli bir objenin esiri olmayı, onunla eş koşmayı sevgi sandık. Sevgiyi sempatiyle karıştırdık. Bölünmesi mümkün olmayan yüce sevgiyi, o ruhsal enerjiyi darlık içinde yaşadık; bazı şeyleri sevip, bazılarını sevmeyi doğal bir durum kabul ettik

ve bu hatalı kabulden dolayı adaletsiz davranarak hep ıstırap çektik; tabii ki, çektiğimiz bu ıstırabın kaynağını da bir türlü bulamadık; böylece stres içinde birbirimizi yiyerek; alkol, uyuşturucu ve seksle avunmaya çalışarak hepimiz kendimize göre cehennemden dik âlâsını yaşadık. Kuşkusuz ruhsal sevgiyi yaşamak için insanî sevgiyi yaşamak gerekiyordu, ama Yeni Çağ'a geçiş devresinde hızla silkinerek bu ıstıraplı dönemi bir an önce bitirmek de bizlerin çabasına ve dayanıklılığına bağlıdır.

Ruhsal sevgiyi yaşamak, sadece insanın çabasıyla bir çırpıda gerçekleşebilecek basit bir iş değildir. İnsan öncelikle gerçek sevgiyi talep etmeli; sonra bu uğurda çaba ve gayret göstermelidir. Bu geçiş dönemi içinde varlığında sevgi enerjisinin dolaşmasını engel olan hususları tespit edip onları atmalı, değiştirmeli ya da yeni nitelikler kazanmalıdır. Örneğin "ben" duygusu zayıflamalıdır. Kibir, açgözlülük, kıskançlık, korku vb. gibi olumsuz duygulardan kurtulmalıdır. Bunlar hiç de kolay şeyler değildir. İşte, insan dayanabileceği son noktaya kadar bu çabayı göstermişse ve kazandığı irtifa, belli liyakat ölçüsüne varmışsa, başka bir ifadeyle, ruhsal sevgiyi yaşayabilecek güce ulaşmışsa, ancak o zaman, **Yukarısı** onu sevgi tufanına gark edecektir. İstırapı yaşamak nasıl bir dayanıklılık meselesiyse, sevgiyi yaşamak da bir dayanıklılık meselesidir. Gerekli hazırlık yapılmamışsa, ışığın gözleri kör etmesi, insanın tamamıyla durağan bir

hâle gelmesi işten bile değildir. Şimdi sevgiyi çeşitli yönleriyle tekrar ele alalım.

SEVGİ TÜM EVRENİ KAPSAR

Hayatın ve sevginin birbirinden ayrılması mümkün değildir. Nerede hayat varsa, orada sevgi vardır. En ilkel şuur bile sürekli olarak sınırlarını genişletmeye ve diğer formlarla bir tür Birliği (Tekliği, Vahdeti) yaşamaya çalışır. Her form diğer formlardan ayrı olmakla beraber, **hakikatte** bunlar aynı hayat Birliğinin farklı görünüşlerinden ibarettir. Bu gizli vaziyetteki içsel gerçeklik, bir formun başka bir formu cezbetmesi şeklinde illüzyon âleminde (yanıltıcı madde âlemi, iğva sisteminin geçerli olduğu Dünya ortamı) bile dolaylı olarak kendisini hissettirir.

CANSIZ ÂLEMDE SEVGİNİN HÜKMÜ

Tüm gezegen ve yıldızların tâbi olduğu **Gravitasyon (yerçekimi) Kanunu**, evrenin her tarafını kapsayan sevginin, bu sisteme özgü sisli bir yansımasından ibarettir. İtme kuvvetleri bile aslında sevginin ifade tarzlarından biridir. Aslında iki şeyin birbirini itmesi, o şeylerin başka şeyler tarafından daha güçlü bir şekilde cezbedilmesinden kaynaklanmaktadır. İtme, pozitif çekimin negatif bir sonucudur. Maddesel yapıları oluşturan kohezyon(*) ve afinite(**) kuvvetleri sevginin pozitif ifadeleridir.

Sevginin bu seviyedeki çarpıcı bir örneği, mıknatısın demir parçalarını çekmesidir. Bütün bu sevgi şekilleri, içinde tezahür

ettikleri ilkel şuur tarafından şartlandırıldığından en düşük sevgi tipidir.

HAYVANLAR ÂLEMİNDE SEVGİ

Hayvanlar âleminde sevgi, çevredeki farklı nesnelere yönelmiş dürtülere bürünerek daha aşikâr bir hâle gelmiştir. **Bu sevgi içgüdüsel**dir ve uygun nesnelere kendine mal etmek suretiyle farklı arzuların tatmini şeklinde tezahür eder. Yemek için geyik arayan bir kaplan, geyiğe karşı gerçek bir sevgi hissi içindedir. Cinsel cazibe bu seviyedeki başka bir sevgi şeklidir. Bu kademedeki tüm sevgi ifadelerinde müşterek olan husus, hepsinin de bazı bedensel dürtü ya da arzuları, sevgi objesiyle tatmin etme peşinde olmalarıdır.

İNSANÎ SEVGİ AKLA UYGUN OLMALIDIR

İnsanî sevgi, bu alt düzeydeki sevgi şekillerinin tümünden çok daha yüksektir. Çünkü insan varlığı gelişmiş bir şuura sahiptir. İnsanî sevgi, daha aşağı sevgi tezahürlerinin bir devamı olmakla beraber, bir şekilde onlardan farklıdır. Burada devreye yeni bir unsur girer: **Akıl**. Böylece insanî sevgi bu yeni unsurla yan yana hareket eder. İnsanî sevgi kendisini bazen akıldan **ayrılan** ve akla paralel giden bir kuvvet olarak tezahür ettirir. Bazen de kendisini **akilla karıştırarak**, akılla zıtlaşan bir kuvvet olarak tezahür ettirir. Son olarak da kendisini **sevginin ve aklın dengelendiği ve Birlik teşkil edecek şekilde kaynaştığı** uyumlu bir bütünlük olarak teza-

hür ettirir.

SEVGİ VE AKLIN ÜÇ TIP KOMBİNASYONU

Görülüyor ki, insanî sevgi, akılla üç tip kombinasyona girebilmektedir. Birinci tipte, düşünce siferi ve sevgi siferi mümkün olduğunca ayrı tutulur. Yani sevgi siferi, uygulamada aklın işleyişine dahil değildir; sevginin düşünce objelerine karışmasına çok az izin verilir ya da hiç verilmez. Ruhun bu iki yönü arasında tümenden bir ayırım yapmak kuşkusuz imkânsızdır, ancak sevginin ve aklın dönüşümlü olarak ayrı ayrı fonksiyon görmesi (bu iki baskın durum arasında gidip gelmesi) durumunda, **akılla karartılmış bir sevgiye ya da sevgiyle donuklaşmış bir akla sahip oluruz**. İkinci tipte, sevgi ve akıl aynı anda çalışır, ama bunlar birbirleriyle uyum içinde değildirler. Bu zıtlık, karışıklık yaratsa da, bu, sevgi ve aklın gerçek bir senteze ulaştığı yüksek tekâmül seviyesine giden yol üzerindeki zorunlu bir safhadır. Üçüncü sevgi tipinde, sevgi ve akıl arasındaki bu sentez gerçekleştirilmiştir. Bunun sonucu olarak, **hem sevgi, hem akıl dönüşüme uğrayarak, yeni bir şuur seviyesinin ortaya çıkmasına imkân verir**. Normal insan şuuruyla mukayese edildiğinde, bunu süper-şuur şeklinde tanımlayabiliriz.

SEVGİDE NİTELİK FARKLARI

İnsanî sevgi sayısız arzulara sahip olan ego-şuuru çerçevesinde tezahür eder. Sevgi bu unsurlarla renkten renge girer. Bir

(*) **Kohezyon**: Bağlılık, yapışma, birleşme, kavuşma.

(**) **Afinite**: Alâka, cazibe, eğilim, meyil.

kaleydoskopta nasıl küçük renk parçacıklarının türlü kombinasyonlarıyla rengârenk desenler görülüyorsa, sevgide de çeşitli psişik unsurların kombinasyonuyla pek çok nitelik farklılıkları görülür. Farklı çiçeklerde nasıl sonsuz renk tonları mevcutsa, insanî sevgide de çeşitli nüanslar vardır.

SEVGİNİN DÜŞÜK SEVİYELİ TEZAHÜRÜ

İnsanî sevgi; tutkunluk, nefsanîyet, hırs, öfke ve kıskançlık gibi birçok engelleyici unsurlarla kuşatılmıştır. Bir bakıma bu engelleyici unsurlar bile düşük seviyeli sevginin tezahürleri ya da kaçınılmaz **yan sonuçlarıdır**. Tutkunluk, nefsanîyet ve hırsa, sevginin; yoldan çıkmış ve seviyesi alçalmış tezahürleri gözüyle bakılabilir. Tutkunlukta, kişi, duyuşsal bir objeye **bağlı** hâle gelmiştir; nefsanîyet içindeki kişi ise o objeye ilişkin duyuşmaları şiddetle arzulamaktadır; ve nihayet hırsa kapılmış kişi de o objeye **sahip olma** isteğiyle yanıt tutuşmaktadır. Düşük seviyeli sevginin bu üç şekilden biri olan hırsta, sevgi objesinin kendisinden uzaklaşıp, onu elde etme **araçlarına** yönelme söz konusudur. Böyle kişiler, şiddetle arzuldıkları farklı objelere sahip olmalarına vasıtalık edebilecek para, güç ya da şöret gibi şeylerin hırsı içindedirler. Öfke ve kıskançlık ise, sevginin bu düşük seviyeli, şekilleri engellediği ya da engellenme tehdidiyle karşılaşıldığı zaman ortaya çıkar.

DÜŞÜK SEVİYELİ SEVGİ, YÜKSEK SEVİYELİ SEVGİNİN DÜŞMANIDIR

Sevginin bu düşük seviyeli

görünümleri saf sevginin ortaya çıkışını engeller. Sevgi, bu sınırlayıcı ve saptırıcı unsurlardan, duru ve sürekli bir akış hâline asla gelemes. Düşük seviyeli sevgi, yüksek seviyeli sevginin düşmanıdır. Eğer şuur, düşük seviyeli sevginin ritmine yakalanmışsa, kendiliğinden doğan alışkanlıklardan kurtulamaz; onlardan kurtulmak zor gelir ve ilerleyemez. Böylece düşük seviyeli sevgi, yüksek seviyeli sevginin ortaya çıkmasına engel olmaya devam eder. Yüksek seviyeli sevginin özgürce tezahür edebilmesi için düşük seviyeli sevgiyi terk etmek gerekir. Yeni Çağ'ın sevgisi insanî değil, Ruhsal bir Sevgi'dir.

SEVGİ VE TUTKUNLUK

Düşük seviyeli sevgi kabuğundan yüksek seviyeli sevginin çıkması için bıkıp usanmadan **tefrik etme** egzersizi yapmak lâzımdır. Ancak bu şekilde sevgi; tutkunluk, nefsanîyet, hırs ve öfke gibi engelleyici unsurlardan dikkatle ayırt edilebilir. Tutkunluk içindeki kişi, sevilen objenin cazibesıyla büyülenmiş **pasif bir kurbandır**. Sevgide ise, sevgi objesinin gerçek değerinin **aktif bir şekilde** takdiri söz konusudur.

SEVGİ VE NEFSANİYET

Sevgi nefsanîyetten de farklıdır. Nefsanîyette kişi **duyuş objesinden**, yani duyuşlarının tatmininden hareket eder. Bunun sonucu olarak ruhsal olan ikinci plândadır. Fakat sevgide ruhu ön plânda yer alır ve şeklin arkasındaki **gerçekliğe** uygun düzenlemelerde bulunur. Bu nedenle nefsanîyet **ağır**, sevgi ise **hafif** bir tecrübedir. Nefsanîyette hayatın **aşağı doğru daralması**, sevgide ise varlığın **genişlemesi** söz ko-

nusudur. **Bir ruhu sevmek, onun hayatını kendinizinkine ilâve etmek gibidir**. Böylece hayatınız genişler ve siz resmen iki merkezde yaşarsınız. Eğer tüm dünyayı severseniz, siz tüm dünya adına yaşarsınız. Fakat nefsanîyette hayatın daralışı vardır; **başka** biri olarak kabul edilen bir şekle ümitsizce dayanma hâkimdir. Bu nedenle nefsanîyette ayrılığın ve ıstırabın belirginleştiği görülür. Ama sevgide Birlik duygusu ve sevinç vardır. Nefsanîyette israf, sevgide yaratıcılık vardır. Nefsanîyette duyuşların ihtirası, sevgide ruhun tezahürü mevcuttur. Nefsanîyet doyumunu **arar**, ama sevgi doyumunu **yaşar**. Nefsanîyette **telâş**, sevgide **denge** vardır.

SEVGİ VE HIRS

Sevgi aynı derecede hırstan da farklıdır. Hırs, kara ve süptil görünümler altında **sahip olma** duygusudur. Eşya ve insanları olduğu gibi, şöret ve kudret gibi soytut ve elle tutulup gözle görülmeyen şeyleri de kendine mal etme peşindedir. Sevgide, başka birinin bireysel hayatınıza dahil edilmesi imkânsızdır; bu sevgide kendiniz için herhangi bir beklenti taşımaksızın sevilenin psişik varlığını canlandıran ve sevince boğan özgür ve yaratıcı bir akış vardır. Burada bir paradoks görülmektedir: **Başka bir objeyi kendine mal etme peşinde olan hırs, aslında o kişinin benliğini objenin tahakkümü altına sokma gibi ters bir sonuca götürür**. Objeyi kendinden uzaklaştırma hedefini güden **sevni ise, sevilenle ruhsal bir Birliğe** götürür. Hırsta, **benlik objeye hâkim olmaya çalışır, ancak kendisi objenin hâkimiyeti altına girer**. Sevgide ise benlik, kayıtsız şartsız kendisini sevilenle sunar, ancak uygulamada sevilenin kendi varlığına dahil olduğu görülür.

RUHSAL SEVGİYE (ŞUURLULUK) YUKARI 'NIN İNAYETİYLE KAVUŞULUR

Tutkunluk, nefis düşkünlüğü ve hırs; genellikle öfke ve kıskançlık gibi semptomlarla durumu daha da ağırlaşan psişik hastalıklardır. Saf sevgi ruhsallığın tezahürüdür. Ruhsallık insan formunda sevgiyle çiçek açar. Oysa insan bedenine hapsedilen sevgi, tutkunluk, nefsanîyet ve hırslar öylesine sınırlanmıştır ki, böylesine ağır şartlar altında saf sevginin kendiliğinden doğması imkânsızdır. Şayet bir insanda saf sevgi (ruhanî sevgi) ortaya çıkmışsa, bu daima Yukarı'nın bir inayeti olarak gerçekleşmiştir. Ancak bu, keyfi ve hak edilmiş bir hediye değildir. O varlık her şeyden önce tüm iyi niyetle sevgiyi istemiştir; sevgi adına aşırı bir çabaya girmiş ve içinde sevginin fıskırmasına engel olan zehirli sarmaşıkları kendi elleriyle söküp atmıştır. Böylece insan kan revan içinde kalarak ruhsal sevgi tohumlarının kök salmasına müsait bereketli bir toprak hazırlamıştır. Ne var ki, tohumu atacak olan Yukarı'sdır; Büyük Ruh'tur.

Ancak bu saf sevgi Yukarı'dan ilk kez geldiğinde o varlığın şuurunda geçici olarak, emaneten yer tutar. Zaman içinde bu sevgi tohumu hazırlanan verimli toprakta köklenecek, filizlenecek, büyüyecek ve kocaman bir ağaç olacaktır.

RUHUMUZDAKİ SAF SEVGİNİN ORTAYA ÇIKMASI İÇİN YAPILMASI GEREKEN HAZIRLIKLAR

Daha önce de belirttiğimiz gibi saf sevgi kapılarının açılması, insanın önceden yapması gereken

hazırlıklara bağlıdır. Bu çalışmalar bir değil, pek çok hayatlar boyunca sürebilir. Bu ön hazırlık, insan, psişik yapısında bazı ruhsal nitelikler oluşturmadan tamamlanmaz. Başka bir ifadeyle varlık iç kabını temizlemeli, gelecek olanı buyur etmesi için evini düzenlemeli, eski eşyalarını atmalıdır. Örneğin başkalarını çekiştirecek yerde, onların iyi yönlerini görmelidir. İnsanlara hoşgörülü davranmalı ve kendi zararına dahi olsa onların iyiliğini düşünmelidir. Başkalarını da kendisi gibi bilmeden, insan, gönlüne saf sevgi tohumunun ekilmesini beklememelidir. Yukarı'sı samimiyet uygulamalarıyla saflaşmamış, kuş uçmaz kervan geçmez kupkuru bir çöle, kayalıkla kaplı bir araziye hiç o kutsal saf sevgi tohumlarını atıp ziyan eder mi? Etmez tabii.

Kutsal sevgi tohumunu almaya lâyık olmak için gereken bir diğer husus **ıstıraba dayanıklılıktır**. Daha doğrusu hayatın her türlü cilvesine karşı, her şeye rağmen ayakta kalabilmek ve ıstırap verici olayların sebebini bulup ıstırapı doğal karşılamaktır. Böylesine bir uğraştır ki, insana **esneklik** kazandıracak ve bu ise varlığa kozmik yolculuğunda kendisine en çok gereken bir niteliği, **uyum sağlama** yeteneğini geliştirecektir. Sevme her şeyle uyum sağlamaktır. Uyum sağlamak için esnek olmak gerekir. Esneklik dış etkilere (ıstıraplarla) yıkılmamak, aynen buğday başakları gibi, fırtına dindikten sonra tekrar dikilmek, **başını göğe kaldırmaktır**.

Saf sevginin kaynağı ve merkezi Yukarı'sdır. Aşırı çabayla tekâmül ritmini belli bir hıza yükselten varlık, o merkezin cazibesine girer ve ancak o zaman okyanusta bir damla olduğunu idrak eder; işte, saf sevgi doğmuştur!

SAF SEVGİ ÇOK NADİRDİR

Bu tür sevgi Ruhsal Plânların, varlıkta bir liyakat oluştuğunda

sundukları ilâhî bir bağıştır. Tüm varlıkların özü Bir olduğundan, daha farklı bir yaklaşımla, saf sevgi varlığın kendinden kendine (iç varlığından, dış varlığına; ruhundan, bedenli hâline; serbest şuurundan, bağlı şuuruna) akan ilâhî bir enerjidir.

Bir annenin çocuğu için her şeyini feda edebilmesi, bir askerin ülkesini korumak için canını vermeye hazır olması çok soylu davranışlar olabilir; fakat bu onların, Yukarı'nın bir lütfü olan saf sevgiyi tattıkları anlamına gelmez. Hatta pek çok azizin, evliyanın, yoginin, peygamberin ya da vazifelinin de bu ender rastlanan saf sevgiye sahip olmaları şart değildir.

RUHSAL SEVGİ İNSANİ SEVGİDEN ÜSTÜNDÜR

Ruhsal sevgi insanî sevgiden çok farklı, çok üstün ve çok kapsamlıdır. İnsanî sevgi **Birlik içinde çokluk içindir**; ruhsal sevgi ise **çokluk içinde birlik içindir**. İnsanî sevgi bölme ve darlık, ruhsal sevgi bütünlük ve özgürlük getirir. **Ruhsal sevgide kişisel ve kişisel olmayan hususlar eşit şekilde dengelenmiştir; fakat insanî sevgide bu iki husus dönüşümlü olarak baskın çıkar**. İnsanî sevgide kişisel yön ön plâna çıktığında, diğer insanlara gerçek değerleri sağduyulu bir şekilde teslim edilemez. Adaletsizlik başlar. Örneğin bir iş yapılırken kişisel olmayan yön baskınsa, o kişi soğuk, katı ve mekanik olur; o insan kişisel unsurları ihmal etmiştir. Vazife fikri bireye, davranışlarına dışardan gelen bir engelleme gibi gelir. Ama ruhsal sevgiyi yaşayan insan için vazife **engelsiz bir özgürlük ve sınırsız bir kendiliğindenliktir**. İnsani sevgide kişisel ve kişisel olmayan taraflar sınırlıdır, ama ruhsal sevgide bu iki yön kaynaşmıştır ve **sonsuz şekillerde tezahür eder**.

RUHSAL SEVGİDE SEVEN VE SEVİLEN BİRLEŞMİŞTİR

İnsanî sevginin en yüksek seviyeli bile bireysel yapının kendisinden kaynaklanan sınırlamalara tâbidir. **Ruhsal sevgi, bireysel zihin kaybolduktan sonra doğar ve bu bireysel yapının engellerinden uzaktır.** İşte, Yeni Çağ'ın sevgisi böyle bir Sevgidir. İnsanî sevgide seven ve sevilen tarzındaki ikilem sürer gider, oysa ruhsal sevgide seven ve sevilen Bir'dir. Bu kademede o , zihnen düaliteden sıyrılmış ve Bütünsel Olan'la Bir hâle gelmiştir. Seven ve sevilen Bir olunca, son ve baş Bir olmuştur.

EVREN SEVGİYLE VARDIR

Çeşitli titreşim düzeylerin-

deki tüm evrenler, varlığını ve sürekliliğini sevgi enerjisine borçludur. Ruhu maddesel âleme çeken enerji sevgidir. Madde âlemindeki seven-sevilen ikilemi bile netice olarak ruhun Birlik Şuurunu genişletme amacına hizmet etmektedir.

Evrendeki bütünlük ve uyum, sevgi enerjisinin Birleştirici ve Yapıştırıcı gücünden kaynaklanır. Kaldı ki, o tezahür âlemindeki tüm varlıklar, belli zaman ve mekân şartları içinde ruhun farklı görünümünden ibarettir. Başka bir ifadeyle tüm varlıklar özde Bir'dir. Yani madde kâinatında mevcut tüm formların arkasında ruh olduğundan, maddî ve psikik kâinat, yanıltıcı düalite sistemine rağmen bir Bütünlük arz eder.

Demek oluyor ki, öz bakımından seven de sevilen de Bir'dir ve aynıdır. Tezahür âleminde sevgi, düalitenin yarattığı gerilimle doğar ve gelişir. Ama düalite

aynı zamanda sevgiye bir engel teşkil eder. Ruh, sevilen olarak tezahür ettiği değeri takdir edilecek en gerçek ve en yüce objedir; seven olarak tezahür ettiğinde ise sevileni kendisine çeken en gerçek ve en yüce çekim gücüdür. Bu durumda tüm düalite âlemi sadece bir illüzyon olmasına rağmen, bu illüzyon , seveni ve sevileni birleştirmek gibi yüce bir amaca yöneliktir.

Sevgi, ruhun düalite âlemine yansımadır. İç içe varlık sistemleri sevgi enerjisiyle mevcuttur. Hayatın mevcudiyeti sevgiye bağlıdır; sevgi olmazsa hayat da olmaz. Düalite âlemi sevgiyle anlam kazanır; sevginin yokluğu, karanlığa, mekanikliğe ve dağılma-ya sebep olur.

Sevgi güçlendikçe, yaratıcılık üretir; bu ise varlığın, yaratıcılık sürecine katılım kudretini artırır.

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

5 MAYIS	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
12 MAYIS	Fizik Celselerin Amacı Nedir?	Mehmet SANCAR
19 MAYIS	İnsanın Gelişiminde Olayların Rolü	Cezmi AKSOYLU
26 MAYIS	Ruhsal Şifa	Fulya DEMİREL

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA

7 MAYIS	Yardımlaşma ve Dayanışma Kavramına Metapsişik Yaklaşım	Halûk ÖZDEN
14 MAYIS	İnsanlar Arasında Yardımlaşma ve Dayanışmanın Zorunluluğu	Hürriyet KALALI
21 MAYIS	Küreselleşme İçin Yardımlaşma ve Dayanışma	Erol KONYALIOĞLU
28 MAYIS	Serbest Konuşma	Ergün ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No: 4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: Giriş ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

● GENEL EVRİM DERNEĞİ

13 MAYIS Bunalımların Sebebi: Değişme İhtiyacı

Yer: Ebe Kızı Sk. 35-4 Osmanbey/İST. Tel: 247 27 19

Saat: 19.00-21.00

İSTANBUL DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

"İzmirililere Duyuru" ve "Ankaralılara Duyuru" başlığı altında belirtilmiştir.

İNİSİYASYON

□ Halûk ÖZDEN □

4. BÖLÜM

BUGÜNÜN İNİSİYASYONLARI

GÜNÜMÜZDE de dünyanın dört bir tarafında değişik inisiyatik çalışmalar yapılmaktadır. Bunlar yaptıkları çalışmaların türüne göre üç sınıfta toplanabilirler: Zihinsel çalışmalar, deneysel çalışmalar ve mistik çalışmalar yapan topluluklar.

1-Zihinsel çalışmalar: Bu çalışmalar, daha ziyade bilgilerin artırılması, deneysel ve mistik çalışmalar olmaksızın bazı okült konularda bol araştırma (teorik), inceleme yapmak şeklindedir. Eksik bir çalışmadır. Kişiler kendi üzerlerinde çalışma yapmazlar. Tabii ki, bilgileri arttıkça da, bununla övünür hâle gelmek doğaldır. Bu tip topluluklarda pratik çalışma olarak benimsenen hedef genellikle, "astral seyahat" yapabilecek seviyeye ulaşmış olmaktır. Genelde böyle bir ayrışmayı gerçekleştirmekte olan birisi üstat durumundadır. Yukarıda saymış olduğumuz vasıfları kişi geliştirmede için de gerçek anlamda inisiyasyon sayılmaz. Zihinsel bakımdan bilgilerle dopdolu ve astral seyahat yapabilen biri de inisiye demek değildir.

Fakat zihinsel çalışma, eksiksiz

bir inisiyasyonda çok yararlıdır. Şöyle ki:

♦ **Fizik plânda**, pek çok deneysel çalışmanın eleştirisini yapabilmek ve teorisini saptamak bakımından çok yararlıdır.

♦ **Duyular plânında**, tebliğlerin analizini yapabilmek ve değerlendirebilmek bakımından yararlıdır.

♦ **Zihinsel**, yani kendi plânında da, değişik gelenekleri inceleyip, birbirleriyle olan bağlantılarını saptamak bakımından yararlıdır.

Önemli olan, zihinsel faaliyeti tüm bu gelenekleri sentez yapacak istikamette kullanmaktır.

Zihinsel çalışmanın sakıncası, insanı, çok şey bildiği zannıyla kibirli olmaya yöneltmesidir. Yine de bütün ezoterik çalışmaların ilk aşamasında en çok kullanılan yoldur.

2-Deneysel çalışmalar: Deneysel çalışmalar elbette yararlıdır. Ama tek başına değil. İnisiye, deneysel çalışmaları, âdeta devriye gezen bir polisin çeşitli sokak çetelerinin, soyguncuların, hırsızların tavırlarını, başvurdukları hileleri tanıması gibi tanımalı, bilmelidir. **Bunun için gerçek bir üstadın denetiminde, yönetiminde olmak gereklidir.** Astral plândaki değişik klişeleri yönlendirebilmek, bedensiz varlıklarla te-

maslar, değişik kademelere yükselmek, tüm bunlar yine, talebede bir kibirlenme, kendini beğenme hâli yaratacağından üstat, sadeliği ve tevazuu elden bırakmamayı hatırlatmak için daima hazırdır.

Manyetik güçlerinin gelişmiş olması, şifa verme ya da telepati vs. gibi melekelerinin gelişmiş olması, bir kişinin kendisini diğer arkadaşlarından üstün görmesine neden oluyorsa, o kişi henüz gerçek anlamda bir inisiye değildir.

Deneysel çalışmalar, tevazu sahibi ve iyi niyetli, ciddî çalışan ve sabırlı her araştırmacı için öğütlenebilir ve bu durumda tehlikesizdir. Aksi takdirde, geliştirilmiş bazı spiritüel yetenekler nefsanî amaçlarla kullanılmaya başlanır. Geçmişte ve günümüzde de pek çok topluluk, kuruluş amaçlarından böylece sapmıştır.

3-Mistik çalışmalar (Kalp yolu):Mistiklik,insan aklının mantık ve akıl yürütme yolu ile ulaşamadığı ilâhî ve doğaüstü hakikatleri, derin bir sezi ile bulması yoludur. Öyle insanlar vardır ki, hayatta doğru dürüst bir kitap dahi okumamıştır, ama çok bilgili, çok kültürlü kişilerden yerine göre çok daha bilgece hareket ederler. Doğuştan pek çok melekeleri vardır. Durugörürdür, şifacıdır, duruişiti, telepati, astral seyahat yetenekleri kendiliğindedir. Yaratılmış olanı tam bir hayranlıkla temaşa ederler, vecd hâlleri yaşarlar. İnsanlara yardım da ederler. Onlara ellerinden geldiğince faydalı olurlar. Ama

ezoterik gelenek on kişiye gelmiş, ama geçip gidememektedir. Kendini tamamıyla Yukarı'ya adanmış olmakla birlikte, bir inisiye gibi yaşadıklarının bir açıklamasını yapmaz. Onda bu malzeme yoktur. Yaşadıkları kendisiyle birlikte gider.

Fakat inisiyatik çalışmalar tüm bunların açıklamasını yapabilecek, bu bilgileri kuşaktan kuşağa nakledebilecek bir sistemdir.

Dolayısıyla, mistik çalışmaların diğer zihinsel ve deneysel çalışmalarla birlikte yürütülmesi daha eksiksiz olur.

Mistik çalışmaların(ruhsal gelişme) izlediği yöntem sadedir:

◆ Kendisi için değil,daima başkaları için yaşamak.

◆ Başkalarının gıyabında, onlar hakkında menfi düşünmemek ve konuşmamak.

◆ Zevk verenden önce yararlı, kıymetli olanı yapmak.

Böyle yaşayan bir insan onu da bilir ki, kendinde bazı ruhî melekeler gelişecekse, bu ancak Yukarı'nın isteğine bağlıdır ve liyakatin elde edilip edilmediğine de Onlar karar verirler.

Bu, herkese açık olan bir yoldur.

İşte, bir inisiyasyonda, bu her üç yol da bir arada ve dengeli biçimde mevcut olmalıdır. Birleştirilmiş olmalıdır. Nefsini tanımada ve terbiye etmede, bizi çevreleyen âlemi tanımak, anlamak, gereken bilgileri elde edebilmek ve uygulayabilmek amacıyla yapılan inisiyatik çalışmalarda, bu

her üç yol da izlenmelidir.

Gerçek üstatlar, sade ve alçakgönüllü kişilerdir. Kendini mükemmel gören kişilerin, yeteneklerini ulu orta sergileme çabasındaki şahısların üstatlığından şüphe etmek gerekir.

Bağlılık yemini edilmek suretiyle girilebilen bir tarikat, cemiyet, kişinin daha sonraki dönemlerde yeni seçimler yapabilmesini engellediğinden, hürriyeti kısıtladığından, günümüz koşullarında geçerli bir inisiyasyon değildir.

Bir inisiyasyonda Ruhsal İdare Mekanizması'nın varlığı ve görüp gözeticiliği hesaba katılmıyorsa, yani bir iman hâli gelişmemişse, yapılan çalışmaların ve elde edilen bilgilerin, Rab Plânı tarafından insanlara tekâmüllerinde yararlı olması maksadıyla verildiği göz önünde bulundurulmuyorsa, o da gerçek bir inisiyasyon değildir.

Fiziksel arınma, yani vejetarizm, tek başına bir şey ifade etmez. Bunun yanı sıra **astral bir arınma** da gerekir. Onun yolu da, başkaları hakkında menfi düşünceleri ve sözleri kontrol altına almaktır. Yalan söylememektir, kin duymamaktır ve diğer her türlü menfi duygu ve düşünceyi kontrol etmektir. Ruhsal bir arınma da gerekir. Bu da, üstadın gösterdiği yolda samimiyetle yürümek, cehdetmek ve daima Yukarı'nın huzurunda bulunulduğunu hatırdan çıkarmadan yaşamayı öğrenmekle elde edilebilir.

◆ Günümüzdeki bir inisiyas-

yonda, ayrıca kişilerin davranışları belli kurallar ve kalıplarla sıkıştırılmamalıdır. Kişilerde gayet geniş bir hürriyet ve serbesti olmalı, kişiler inisiyasyonu kendi şuurlarında, kendi vicdanlarında kendi kendilerine yaşamalı, geçirmelidirler.

Günümüzde hiç bir gerçek üstat, şunu şöyle yapacaksın, bunu böyle yapacaksın, şu şu anlama gelir, bu bilgiden bunu anlamalısın... demez.

◆ Bilinenler, yeri geldikçe açık ve seçik olarak aktarılır. Bunun yorumlanması ve uygulanması kişiye bırakılır.

◆ Gerçek bir inisiyasyonda bir üstadın izlediği yol, her şeyden evvel, talebenin birtakım manyetik ve psişik melekelerini ulu orta sergileyip, çevresinde hayranlık veya şaşkınlık uyandırma eğilimini yok etmektir.

◆ İyi organize edilmiş inisiyatik bir cemiyet, talebelere ilk önce, gerektiğinde cahilce tecrübelerinin kurbanı olabilecek kişileri de korumada kullanılabilecek bazı pratik (deneysel) bilgiler verir.

◆ Bunu takiben talebede ezoterik geleneği açıkça görebilmesini sağlayacak bir eleştiri, ayırt etme hassası geliştirilir.

◆ Tüm bunlardan sonra, talebe bir aydınlanmaya doğru sevk edilir. Bu plâna dahil olan talebe, mantal çalışmalarda neyin gerçek olduğunu, neyin olmadığını parlak bir şekilde görür.

◆ Günümüzde gerçek bir inisi-

ye toplumun içinde yaşar, bir meslek sahibi olarak tüm yükümlülüklerini kabullenir. Bir aile kurabilir. Sosyal yaşamın birtakım icaplarını ölçülü biçimde yerine getirir. Ama bunun yanı sıra, herkesin eğlenmeye ve dinlenmeye ayırdığı zamanın çoğunu o, psişik gelişmesine adar. Zira o, maneviyatını daha iyi geliştirmek maksadıyla toplumsal sorumlulukların terk edilmesini, tembelce ve kudretsiz bir yaşam olarak değerlendirir. Günümüzde eski inisiyatik merkezler artık kalmamıştır. Şu anda çalışma yapan kuruluşların çoğu, bir kültür faaliyetinden başka bir şey yapmamaktadırlar. Eski yoğunluk ortadan kalkmıştır. Bunun bir sebebi vardır:

İnsanların ulaştığı tekâmül seviyesi, herkesin kendi çabasıyla kendi üstadı olmasını gerektiren bir seviyedir. Öyle bir devirdeyiz ki, herkes kendi ihtiyacını kendi irade-

siyle sağlamak durumundadır. Ve herkes birbirinden hayli farklıdır. Bu devirdeki insan tekâmülleri o derecededir ki, ezoterik bilginin artık ezoterik bilgi hâline dönüştürülmesi gerekmektedir. Nitekim, Derneğimiz de çeşitli faaliyetleriyle aynı fonksiyonu görmektedir.

Örneğin: Ölüm sonrası yaşam, tekrardoğuş, tekâmül, RİM, parapsişik yetenekler konusu ve nice kozmik yasaların açıklanması vs... Eskiden bu bilgiler, bin bir türlü zorluk ve aşamadan geçmek suretiyle, sınırlı sayıda kişi tarafından alınabilirken şimdi açıkça ilân edilmektedir. Zira insan varlığı ile ilgili her konu ve dolayısıyla tüm inisiyatik ve ezoterik bilgiler de Spiritüalizm'in çalışma konusu içine girmektedir.

Alınan bilgilerin uygulanması kişinin kendine aittir. Yol gösterici üstadı ise, kendi vicdanıdır.

RUHSAL İDARE MEKANİZMASI BİLGİSİNE GİRİŞ

BEŞER hayatı için son realite olarak tespit edilen Ruhsal Organizasyon ve İdare Mekanizması Bilgisi, ki bunun başlangıcına spiritizma dersiniz, bu realitede samimiyet, vicdanın, bilginin ve vazifenin herhangi bir şüpheye, dağılmaya, sarsılmaya ve rücu mahal verilmeden dinlenilmesi, tatbik edilmesi, yerine getirilmesidir. Eğer hayatınız(da) vicdan sesinizle, vicdan kanalı, ruhî kanalla elde etmiş olduğunuz bilginize uygun ve kendi kendinizi murakabede daima nefsinizi mağlûp edebilecek derecede hareket edebiliyorsanız, sizin için dine, mezhebe lüzum yoktur.

SADIKLAR PLÂNI

BİLGİ VE DETERMİNİZM

* Selman GERÇEKSEVER *

(Geçen Sayıdan Devam)

HAYAT SELİ

ASLINDA Sebep-Sonuç Prensibi'ne nüfuz etmek öyle kolayca başarılacak, biraz şuurulanmayla elde edilecek bir durum değildir. Biz, hiç değilse şimdilik, bunun varlığını anlamış, öneminin ferdin ve dünyanın sınırlarının çok ötelere taşıdığını, yukarıda da belirttiğimiz gibi, ezelden ebede uzayıp giden hayat selini kapsayan evrensel bir ilke olduğunu fark etmiş bulunuyoruz.

Bu konuda görüş ve idrakimizi biraz daha genişletmek için, hayatın her aşamasına ait olayları ayrı ayrı incelemek ve onların aralarındaki ilişkileri araştırmak ve gelecekte o olayların muhtemel sonuçlarını düşünmek ve izlemeye çalışmak çok yararlı bir araştırma olurdu. Bu şekilde olayların sebep ve sonuçları hakkında esaslı bir idrake sahip olmak olanağı ortaya çıkardı. Gözüne batacak kadar burnunun ucuna gelen her olayı, "Adam sende işim mi yok, neme lâzım, şimdi onun için rahatımı bozamam doğrusu..." deyip geçmek alışkanlığında (daha doğrusu tembelliğinde) bulunan insanların Sebep-Sonuç Prensibi hakkında ve onun kendi hayatlarındaki işleyişinde hiç bir bilgiye ve gerçeğe ulaşamayacakları ve her şeyi tesadüfle, talihle açıklamaya kalkışarak dövünüp duracakları, devamlı olarak kabahati etrafındaki-lerde, hatta iyice bozuldukları zamanlarda Allah'ta bulacakları, gayet doğal bir sonuç olacaktır.

TESADÜF KAÇAMAĞI

HALBUKİ akli başında bir adam, evrende zincirleme olarak birbirinin ardından

gelen olaylar karşısında hiç bir zaman, "adam sendeci" bir tavır içine girmez. Bunu kendine yakıştıramaz. Akli ermediği durumlarda tesadüf kaçamağına sarılmaz. Durur, düşünür, araştırır; hiç birini yapamazsa, bu konudaki aczini kabul eder ve susar, ama bu suskunluk bir dahaki sefere kendisini daha büyük bir dikkate ve uyanık olmaya götürecektir. Bu suskunluk geçmişte yaptığı bir hatanın anlaşılmasının verdiği bir sükûttur. Bu hata da, geçmişte olaylar karşısında yaptığı adam sendecilik, olaylara tesadüf damgasını vurması, vicdanî uyarılar karşısında rahatı ve nefsanî uyarıları tercih etmiş olması, olayların taşıdığı bilgiyi araştırmak zahmetine katlanmaması. Olayların taşıdığı bilgiyi almak, olayların içinde kendimizi tanımak, şuurlanmak, uyanıklığa doğru ilerlemek ve Sebep-Sonuç Prensibi'ne nüfuzumuzu artırmak için, buraya kadar, genellikle nedenler üzerine durmanın, nedenleri geriye doğru götürmenin yararlı olacağını vurgulamaya çalıştık. Halbuki bu yolda başarılı olmak için olayların muhtemel sonuçlarını da düşünmeye çalışmalıyız... Bu amaçla olaylara karşı uyanık bulunarak aralarındaki bağları sonuçlara doğru götürmeye çalışmakta yarar vardır. Bu şekilde küresel düşünme alışkanlığının ilk pratikleri başlayacaktır. Küresel düşünme, küresel anlayış, olaylara ve her şeye çok yönlü bakmak, çok yönlü düşünmektir. Çok yönlü düşünmek zordur. Ama zor olanı yapmaya çalışmak yararlıdır. Devre sonu insanına yaraşan da budur. Alışkanlıklarımız çerçevesinde mutad olanı değil, mutad olmayanı düşünmek, anlamaya çalışmaktır aslolan. Mekanik bir düzen için-

de otomatik yaşayanların harcıdır, mutal olanı görmeye çalışmak. Bu nedenle küresel anlayış, mutal olmayan anlayış, zor olan anlayıştır. Ama insanı uyandıran, şuurlandıran, Sebep-Sonuç Prensibi'ne nüfuzumuzu artıran bir tavırlanmadır..

RUHUN EN BÜYÜK MELEKESİ

HAYATI bu şekilde ele alan bir insan, başa gelenleri tesadüfe, talihe bağlamaz, "adam sende"ci olamaz, kolay kolay tembellik yapmaz, ihmalcilik ondan beklenmez, sözüne güvenilir, gerçek anlamda dürüst insandır. Bunların dışında "atalet" denen hastalığın, insan varlığına hiç yakışmayan pis bir pas olduğunu çok iyi bilir. Çünkü asıl âtil olan maddedir. Maddeye yakıştırılabilecek bir özelliktir. Halbuki ruh denen varlık kâinat çapında aktif olan bir varlıktır. Zira onun en büyük melekesi "kâinat çapında gel-git olayıdır". Bu ruhsal gel-git olayı şuur alanının nabız atması gibidir. Ruh varlığı kendisinde bulunan bu müessiriyeti çeşitli araçlar (bedenler) üzerinde gösterir. Bu nedenle atalet, aslı ruh olan insan varlığının en çok sakınması gereken negatif bir durumdur. Atalete düşkünlük dünyaya bağımlılığı artırır. Bedensel rahatlık ve ataleti tercih etmek dünyanın işine gelir fakat ferdin gelişimini engeller. Ruhsal gelişim yoluna girmek için bedensel rahatlıklardan kurtulmak (dünyanın malından kurtulmak) gerekir. Zira, **beden dünyanın uzantsından başka bir şey değildir.**

Bu nedenle bedenini sadece kullanılacak bir vasıta olduğunu bilip, onun tuzağına düşmemek gerekir. Bedenli olmaktan dolayı sahip olduğumuz nefsin aldatıcı oyunlarına gelmemeliyiz. Enaniyet, nefsinin eğitmemiş bir insanın en belirgin özelliğidir. **Enaniyet, insanın kendi kendisine bir örtüdür, gözüne perdedir.** Bu durumda olan bir insan olaylara karşı uyanık bulunuyorsa, gelişmemiş nefsinin tatmin edici, dolayısıyla kendisini daha

da ağırlaştırıcı, maddesel çıkarlarını kollamak içindir.

Başına gelenler ya tesadüftür ya talih-tir, yerine göre adam sendeci, yerine göre de sadece kendi midelerini düşünen bir canavardır. Görünüşe göre çok aktiftir. Gösterişli, hızlı bir yaşantısı vardır. Ama bu aktivite dünyasal çıkarlar içindir. Yani, ruhen ya da şuur olarak atalet içindedir. Kendisine ruhsal kazanç sağlayacak ihmaller içindedir. Kuşkusuz bu tip insan da kendi doğuş plânını uyguluyor. Nefsinin hamlıklarını giderirken, böyle sert bir yoldan giderek, etrafına ibret dersi vererek ilerliyor. Böyle bir yaşamla, bir yandan kendisinin bazı noksanlarını telâfi ederken, bir yandan da belki de başkalarının daha çabuk uyanmaları için canlı bir ibret konusu oluyor etrafına. Biz kendisine biraz dudak bükerek bakıyoruz. Ama böyle bir yaşamı kendisine vazife edinmiş niçin olmasın? Zira, **genel tekâmüle hizmet etmeyen hiç bir varlık düşünülemez.** Kimisi menfi, kimisi müspet plânlara hizmet ederek bunu yapar. Ama herkes üzerine düşen vazifeyi (bilerek ya da bilmeyerek, ama çoğunlukla bilmeyerek) yapmaktan başka bir şey yapamaz. **Onun için, herkesin yaptığı her şey kutsaldır.** Çünkü, dünyada hiç kimse Ruhsal İdare Mekanizması'nın (R.İ.M.) amacı haricinde, hele ona ters düşecek bir şey yapamaz.

NİYET ve AMEL

İSTER menfi, ister müspet plâna hizmet ediyor olsun, bunca dinsel metinler ve ruhsal tebliğlerden anlaşılıyor ki, insandan beklenen; görgü ve deneyimlerle gelişen bir idrakin paralelinde düşünce, amel ve hüsnüniyetin giderek artması...Çünkü, yine sebep-sonuç esası çerçevesinde hüsnüniyete dayanan amel ve düşünce ruhsal evrimi gerçekleştirir. Niyet ve amel, birbirini izleyen ve tamamlayan iki kavramdır. Zira, **ameller niyetlere göredir.**

Ama niyet, herhalde amelden önce gelir. Amele dönüşmeyen niyetler de var. Bu nedenle, **niyet ve düşüncelerimizden daha çok sorumluyuz.** Çünkü bir şeye niyet ettiğimiz zaman, sadece bu aşamada kalsak bile, düşünce formlarının oluşmasına ve bu sayede imajinatif maketlerin oluşmasına neden oluruz.

Bunlar bizim istediğimiz zamanda gerçekleşmese bile, bizim beklemediğimiz bir zamanda, hatta çok çok ileriki bir zamanda, bizim tahayyül ettiğimiz ya da başka bir şekilde oluşmuş, muhtemelen de başka nedenlerle değişmiş olarak karşımıza çıkabilir. İşte biz çoğu zaman başımıza gelen olayların nedenlerinin vaktiyle (geçmiş hayatlar da dahil olmak üzere) sergilemiş olduğumuz davranışlardan, düşünce ve niyetlerden kaynaklandığını bilemeyiz. Halbuki olay Sebep-Sonuç Yasası'na göre bizim başlattığımız andan itibaren gelişmeye, oluşmaya başlamış, aradan zaman geçmesine rağmen (fırlatılan bumerangın dönüp dolaşıp yine sahibine gelmesi gibi) bize gelmiştir. Dolayısıyla insan, asırlık atalar sözünde ifadesini bulduğu gibi, ektiğini biçer. Bugün biçtiklerimiz geçmişte, hatta çok uzak geçmişte etkilerimizden başka nedir ki.

Onun için icaplar da bizim elimizin mahsulüdür. Tek yönlü bir yol olan ruhsal evrimde bu nedenle karşılaşmak zorunda olduğumuz olaylar mukadderatımızı oluşturmuş ve böyle gidecektir. Çünkü Sebep-Sonuç Yasası büyük bir rahmet ve İlâhî bir Adalet olarak hiç aksamadan çalışıyor.

Bu şekilde, bugünkü gidişimizle geleceğimizi oluşturuyoruz. Bu İlâhî Yasa çerçevesinde geleceğimizden kendimiz sorumluyuz.

FEHİM GÜCÜMÜZ

YUKARIDA sözünü ettiğimiz mukadderat da, Sebep-Sonuç Yasası çerçevesinde oluşur ve cereyan eder. Mukadder olan, ruhsal evrimimiz için en ge-

rekli olandır. Ve Sebep-Sonuç Prensibi'ne göre, bu hayatımızın herhangi bir döneminde karşımıza çıkmıştır, yani rasgele, tesadüfen olmayıp, kendi geçmişimizdeki durumumuzun sonucu olarak karşımıza çıkmıştır. İşte bizler de yine sebep-sonuç çerçevesinde idrakimizi ne kadar geliştirecek, gerek bu evrensel kanunun, gerekse mukadderatın derin anlamlarına gittikçe artan bir **fehîm gücüyle** nüfuz etmeye başlarız. Bir zamanlar sebeplerini göremediğimiz ve hatta kendimize yakıştıramadığımız, ama daha evvelki geçmişimizin bir sonucu olan mukadder telâkki ettiğimiz olayların büyük ve çok anlamlı olan nedenlerini yavaş yavaş anlamaya başlarız. Bununla beraber, bu **fehîm gücümüz** ne kadar gelişirse gelişsin, Sebep-Sonuç Prensibi'nin tüm dokusunu çözmeye gücümüz hiç bir zaman yetmeyecektir. Çünkü o sonsuzluklara kadar uzanıp giden evrensel bir yasadır.

Eğer etrafımızda gördüğümüz ve göremediğimiz işler sadece yapılmış olmak için yapılsaydı, etrafımızda göreceğimiz (eğer görebilsek tabii) kaostan başka bir şey olmazdı. Allah, hiç bir şeyi sebepsiz ve amaçsız yaratmayacağına göre, her şey de (bizim aklımız ersin, ermesin) bizim, anlamak şöyle dursun, görmekte bile acz içine düştüğümüz büyük hikmetler, amaçlar ve nedenler vardır.

O hâlde dünyada insan hüviyetiyle bulunan bizler, ilâhî bir yolda ilerlediğimizi birazcık olsun idrak edebilecek bir düzeye gelmişsek, artık daha fazla gecikmeden, evrensel yolculuğumuzun minnacık bir parçasını oluşturan dünya hayatımızın da, ilâhî bir amaç ve neden altında var olduğunu, bunun nasıl bir geçmişi varsa, bir geleceği de olduğunu, bu geleceği de kendimizin hazırlamakta olduğumuzu takdir etmemiz, bu takdir gücünü elde edebilmek için de fiziksel ve ruhsal olaylarla vicdan konuları hakkındaki görgü ve deneyimlerimizi Sebep-Sonuç Prensibi çerçevesinde durmadan artırmaya çalışmalıyız.

"Sadıklar Plâni'ndan Ruhsal Tebliğler"

DİN GÜNÜ, BİLGİLERİN AÇIK VE YOĞUN ŞEKİLDE VERİLİŞİDİR

Celse : 115

16.2.1968

"... Din Günü, realitelerin birbirinin üzerine katlanması neticesinde, varlığı götürebildiği son noktada, özel bir şuur hâline ulaştırmasıdır. Üst üste katlanan realitelerin biriktirmiş olduğu tesir gücü, varlığın şuuruna oldukça şiddetli ve kaliteli baskılar yapar. Bunların bir kısmı şeriat tarzında dışarıdan, bir kısmı inanç ve muhasebe tarzında içeriden olur. Din Günü'nde şüphesiz bir ayıklanma mevzuu bahistir. Bu ayıklanış, Devre'nin, Büyük Devre'nin ağırlığına ve şartlarına tahammül edebilecek varlıkların ayıklanmasıdır. Muhakkak ki bir ayıklanma vardır. Nasıl ki siretlerinden tanınanlar var olduğu gibi."

Celse : 68

27.5.1965

"... İşte Din Günü, bütün insanlara şamil olmak üzere, insanların daha üst bir realiteye tırmanabilmelerini temin hususunda, açık ve seçik bilgilerin verildiği gündür. Bütün insanlık, devre ve devre Din Günleri idrak etmiştir. Bu Din Günleri, bir dinin intişarı ve tamimi şeklinde anlaşılmalıdır. Belki bir Din Günü, yeni bir realite bilgisinin apaçık ortaya konması için bir hareket noktasıdır. Belki ortasında bir faaliyet, belki sonudur. Şu muhakkak ki, insanlar, arzınızın insanları, milyarlarca seneden beri birtakım tekâmül siklusları içerisinde bulunmak kaderiyle kalmışlardır. Önünüzdeki masanın bir ucundan diğer ucuna kadar bir siklus kabul edin. Yürümüşsünüz ve uca yakın gelmişsiniz. O uç, başka bir esasın başlangıç noktasıdır. Fakat orada açık şuurla hareket etmediğiniz zaman o noktada kalamazsınız ki. Tekrar diğer başlangıç ucuna dönmek gerekir, ya da beklemek. İşte herbir Din Günü, arz insanının arz üstü insan olması için, kendisine açılan rahmet kapısının esasıdır. Sikluslara dikkat ediniz. Bunlar birer kuyruklu yıldız gibidir. Gelir, alır; tutunabilenleri götürür. Kalanlar, o yıldızın devrini tekrar beklemek mecburiyetindedir. Gündüz geceyi, gece gündüzü takip eder."

(Sadıklar Plâni, "Ruhsal Tebliğler", Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa: 515 ve 294)

S Ö Z L Ü K

İntişar : Yayılma, dağılma.

Şamil : Kaplayan, çevreleyen

Siret : İç yüz

Tamim : Genelleştirme

YENİ DÜNYA DÜZENİNDE ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, BİRLİK ve PAYLAŞMA İLKELERİ

World Goodwill Newsletter (1991, No.3) Çeviren: Mustafa KARTOPU

Bir global ilişkiler sisteminin sona ermesi ile yeni bir sistemin doğuşu arasındaki süre kaçınılmaz olarak bir gerginlik, kararsızlık ve belirsizlik dönemidir. 90'lı yılların başında da durum hiç kuşkusuz böyle olmuştur. Büyük özgürlük zaferlerine ve Birleşmiş Milletler'deki, Avrupa'daki ve daha birçok yerdeki **birleşme ve bütünleşme eğilimlerine**, Körfez Savaşının yanıltıcı görüntüsünde somutlaşan kolektif karamsarlığın, acılı ve şiddete dayanan dinî ve etnik kin ve nefretin ve her çeşit fanatizmin gölgesi düşmüştür.

Eğer bu geçiş döneminde kurulacağı umulan yeni düzenin ruhsal görüş ve kaynağını Tanrı'dan alan büyük Sevgi ve Aydınlanma Plânı ile her konuda uyumlu olması isteniyorsa, yeni dünya görüşü ile ilgili görüşümüzü hepimizin enine boyuna irdelemesi gerekmektedir. "Yeni dünya düzeni" deyiminin anlamı her insan için farklıdır.

DÖRT İLKE

Bizim inandığımız görüş, iyi niyet sahibi milyonlarca insana özgürlük, demokrasi, birlik ve paylaşma ilkelerinin yoğunlaştığı ve yaygınlaştığı bir dünya düzenini esinlendirmektedir. Özgürlük, sadece başkalarının haklarını koruyan yasalar çerçevesinde canımızın istediğini yapabilme özgürlüğü değil; fakirlikten, açlıktan, çevre kirlenmesinden, elverişsiz sağlık ve barınma koşulları ile eğitimsizlikten kurtulma özgürlüğüdür. Bu özgürlük aynı zamanda bilgiye serbestçe ulaşabilme ve fikirleri paylaşabilme anlamına da gelmektedir. Yeni düzen, bu özgürlükleri olumlu bir biçimde canlandıran ve giderek tüm insanlığın malı olmasını sağlayan yerel, ulusal ve uluslararası yapılanmayı yaratabildiğimiz ölçüde İlahî Plân ile uyumlu sayılacaktır.

Demokrasi, yalnız özel bir yönetim sistemi demek değildir. Demokratik bir toplum, gerçekte halkın kendi yönetimine ve kendi kalkınmasına katılması temeline dayanır.

Demokratik bir toplum, herkesin iyiliği için halkta sorumluluk duygusunu kuvvetlendirmeyi sağlamaya yönelik, özgür ve güçlü bir eğitim sistemini zorunlu kılar.

Yeni düzen "yeni" tanımını gerçekten hak etmek istiyorsa, temelinde insanlık yaşamını birleştirme ideali bulunmalıdır. Bağımsız bir dünyada bireysel ve ulusal özgürlüklerle çeşitliliklerin var olması ancak her bireyin, tüm insanlığın ve gezegenimizdeki tüm yaşamın iyiliğini istemesi ve bu yolda çaba harcaması ile mümkün olabilecektir.

Yeni düzende işlerlik kazandırılması gerekli olan son ilke, belki de hepsinin en zoru ve en önemlisidir. Bu ilke, gezegenimizin kaynaklarını ulusların ve halkların paylaşmasına olanak verecek uluslararası örgütlenmeyi başlatabilmemiz için önemlidir. Refahı, teknolojiyi, bilgi ve beceriyi paylaşma isteği olmadıkça özgürlükten, insan haklarından, demokrasiden ve birlikte söz edilemez.

Bu dört ilke, insanın ruhsal bir varlık olduğunun onay-

lanması demektir. Öyle ki, **varlığımızın özünde bize paylaşmayı, işbirliğini, başkaları ile birlikte iyi niyetle ve uyum içinde yaşamayı istememizi sağlayan kutsal bir merkez bulunmaktadır.**

Yeni düzenin, insanlığın Birlik idealine ve tüm yaşamı kucaklayan bir Birliğe hayat vermesi bekleniyorsa, bu evrensel kutsal öze sahip çıkmamız ve onu, insanlığın dinsel yaşamını da içerecek kapsamlı bir yaklaşımla geliştirmemiz önem taşımaktadır. Dünyadaki farklı inançların, herbir geleceğin bir diğerinin kimliğini inkâr etmeyecek, fakat her birinin insanlığa ve dünyanın ıslahına yapabileceği katkıyı zenginleştirmeye hizmet edecek biçimde birbirlerine yakınlaşmaları gerekmektedir.

Etnik gruplarla kadın-erkek ve zengin-fakir arasındaki ilişkilere egemen olmayı sürdüren adaletsiz yapılanmaların apaçık gücüne rağmen, içinde bulunduğumuz bu geçiş döneminde gerçekten yeni bir düzene ilişkin ilkelerin hatırı sayılır önem kazandığına kuşku yoktur. Ulusalüstüçülüğe doğru gelişen eğilim çerçevesinde ulusal egemenliğin yeniden tanımlanmasına başlanmıştır. Avrupa Topluluğu buna en iyi örnektir. Birleşmiş Milletler uluslararası diplomasinin ve ortak yardım faaliyetlerinin merkezi olarak belirlemektedir. Dünya Çocuklar Zirvesi ve Çocuk Hakları Deklarasyonu, hükümetlerin gelecek kuşaklara bakışına etkili olmaktadır. Nükleer silâhsızlanma süreci başlamıştır; özgürlük, demokrasi, birlik ve paylaşma kav-

ramlarına yeni tanımlamalar getirmek amacıyla pek çok çalışma yapılmaktadır.

BAĞIMSIZ KOMİSYONLAR

Son on yıl boyunca bu ilkeler, dünyanın önde gelen devlet adamları ve kadınları tarafından bir seri özgün raporlar hâlinde dünya çapında uygulanmıştır. Brandt'ın Hayatta Kalma Programı'nı, Olaf Palme'nin Silâhsızlanma ve Güvenlik Konularında Bağımsız Komisyonu izlemiştir. Daha sonra Gro Harlem Brundtland'ın başkanlığını yürüttüğü Dünya Çevre Kalkınma Komisyonu, Ortak Geleceğimiz konulu raporunu sunmuş, nihayet Julius Nyerere'nin başkanlığındaki Güney Komisyonu da geçtiğimiz yıl Güney'e Meydan Okuma adlı bildirisini yayınlamıştır. Özgürlük, demokrasi, birlik ve paylaşma ilkelerine ruh ve can veren, belki de her şeyden fazla mal etmek için atılması gereken adımlar söz konusu raporlara öncülük etmiştir ve her biri de, kendi çapında, daha bütünleştirici ve insanî bir dünya düzeni kurulması yolunda siyasî istek uyandırmayı hedeflemiştir.

Bu yılın (1991) Nisan ayında, bu dört komisyonun 32 üyesi, soğuk savaşın sona ermesi ile ortaya çıkan yeni fırsatları değerlendirmek ve çok uluslu ortak faaliyet için belli başlı bölge önerilerinde bulunmak amacıyla Stockholm'de toplanacaklardır. Dünya Güvenliği ve Yönetimi Konusunda Stockholm Girişi-

mi'nce yayınlanmış olan "1990'larda Ortak Sorumluluk" adlı rapor; barış ve güvenlik, kalkınma, çevre sorunları, nüfus hareketleri, demokrasi, insan hakları ve global yönetim ile ilgili bir dizi öneriyi içermektedir. Bu, hayalci bir idealizm belgesi değildir. Tüm öneriler akla uygundur ve yeterince istekli olunması koşulu ile, bugünkü siyasal ortamda gerçekleştirilebilirler. 40 sayfalık bu raporu World Goodwill'den isteyebilirsiniz.

TEMEL SORUNLAR

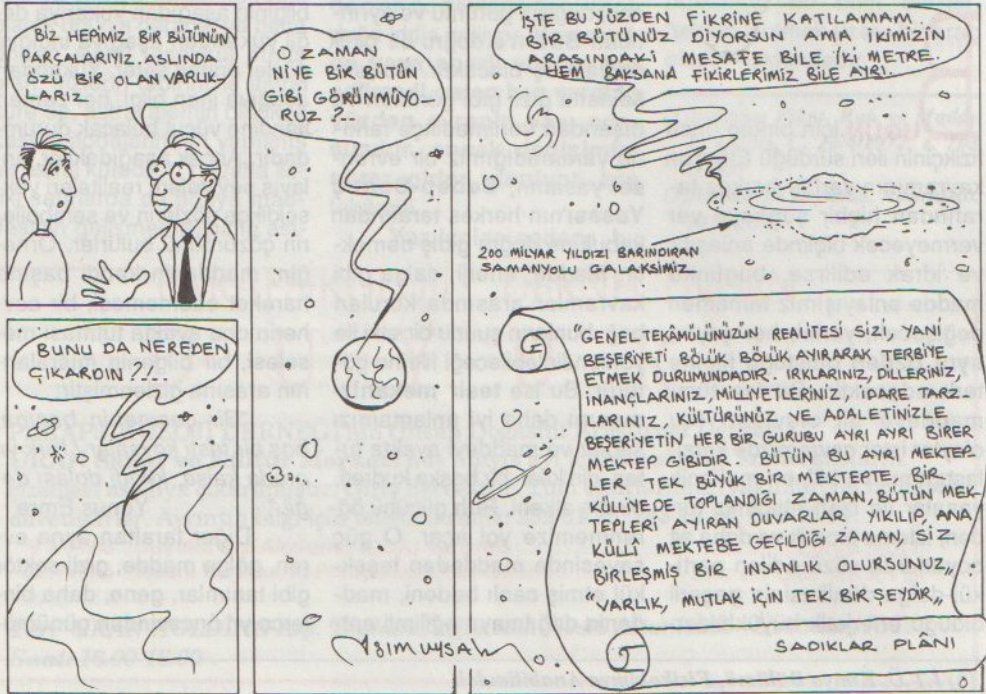
Yeni dünya düzeninin şeklini, insanlığın temel sorunları çözümüleme tarzı belirleyecektir. Ortadoğu barış süreci kuşkusuz bu sorunlardan biridir. Eğer bölgede ve her yerde yeterince güçlü bir istek varsa, Filistin halkının haklarının ve güvenliğinin güvence altına alındığı ve korunduğu, İsrail'in güvenliğinin güvence altına alındığı ve tüm bölgede de demokrasinin desteklendiği ve cesaretlendirildiği bir düzenin kurulması pekâlâ mümkündür. Temel sorunlardan bir diğeri, kalkınmakta olan ülkelerin karşı karşıya buldukları borç krizidir. Bir uluslararası borçlanma stratejisi konusunda uzlaşmaya varılabilmesi, ayrıca Stockholm Bildirisinde ifade edildiği gibi "ticarî anlaşmaların çok uluslu bir çerçevede desteklenmesi, tüm ülkelerde korumacılığın azaltılması ve kalkınmakta olan ülkelerin dünya ticaretine katılım fırsatlarının genişletilmesi" hâlinde muazzam bir iyilik ortamı doğacaktır. Günümüz halkları ve yönetimleri için büyük

önem taşıyan başka bir konu da, güdümlü gelişmeyi teşvik edici global bir yapılanmadır. Güney ülkelerinin enerji verimliliğine, çevreyi kirletmeyen teknolojilere geçmelerinin bedelini kimin ödeyeceği sorunu da, bu yıl (1991) hemen hemen her ay yapılan uluslararası toplantılarda tartışılan temel konulardan biri olmuştur. Silâhsızlanma ve silâh ticaretinin denetim altına alınması da hayatî önemi olan başka bir konudur. Birleşmiş Milletler'in yeni bir raporunda evrensel ilköğretimin, temel sağlık önlemlerinin, aile

plânlaşmasının, temiz suyun, ciddi kötü beslenme koşulları ile fakirliğin ortadan kaldırılmasının finansman maliyetinin askerî harcamaların kısıtlanması ile sağlanabileceği önerilmektedir. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde sürekli ve eşgüdümlü bir silâh indirimi programı olmaksızın dünyanın daha insanî, adil veya işbirlikçi bir yeni düzene doğru gitmekte olduğunu varsaymak mantığa aykırıdır.

Eğer kamuoyu ve yönetimler bu sorunlarda ilerleme sağlayabilirlerse, işte ancak o zaman 21. yüzyılın, hiç değil-

se yüksek gayelerimiz ve görüşümüz doğrultusunda yol alan yeni bir dünya düzeninin başlangıcı olacağından kuşkuymuz kalmayacaktır. Fikirlerin ve görüşlerin bu sorunlar üzerinde odaklanacağı yakın gelecekte birçok önemli olay gündeme gelecektir. Bu yılın (1991) sonunda yapılacak yeni Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri seçimi bu olaylardan biridir. Hükümetleri ve binlerce organizasyonu ilgilendiren bir diğeri ise, Haziran 1992'de Rio de Janeiro'da yapılacak olan Birleşmiş Milletler ve Kalkınma Konferansı olacaktır.

BİZİ NERELERE GÖTÜREBİLİR

Mehmet ERGİNER (*)

BUGÜN için birkaç öncü fizikçinin ileri sürdüğü **Etheron** kavramının varlığı herkes tarafından hiçbir şüpheye yer vermeyecek biçimde anlaşılır ve idrak edilirse, bugünkü madde anlayışımız tamamen değişecek; yerini, her şeyin, **aynı özden** oluştuğu fikrine terk edecektir. Bu ise tüm, maddeye ait olayların (bu olaylar ister çevremizde karşılaştığımız ve bilinen mekanik yasalar ile izah ettiğimiz türden, isterse atomik ve daha alt boyutlarda sözü edilen partikül-dalga düalitesinin geçerli olduğu enerjetik büyüklükler-

de olsun) aynı kaynaktan izahı demektir. Zaten Einstein'ın **Birleşik Alan Teorisi**'nin önemi bu noktadadır. Yani, dalgaydı, tanecekti, maddeydi, enerjiyi gibi tartışmalar son bulacak; değişik görüntü ve ayrıntıdan **Bütün'e** doğru bir birlik sağlanmış olacaktır. Bu ise, kâinata gizli gibi görünen ve dışarıdan verilmedikçe farkına varamadığımız bir evrensel yasanın, **Sebeup-Sonuç Yasası**'nın herkes tarafından kabulüne doğru gidiş demektir. Madde, enerji, dalga gibi kavramlar arasında kurulan bağ, bunların şuurulu bir etki ile yönlendirilebileceği fikrine götürür. Bu ise **tesir mekanizmasını** daha iyi anlamamızı sağlar ve maddeyi ayakta tutan, diri kılan bir başka kudreti, bir dış etkeni, **Ruh** gücünü öğrenmemize yol açar. O güç sayesinde maddeden teşekkül etmiş canlı bedeni, maddenin dağılmaya eğilimli ent-

ropik yasalarına direnir, canlılığını muhafaza eder. Onun beden üzerindeki hâkimiyetini bırakması ile de beden, madde âleminin yasaları gereği toprağa döner.

Ayrıca, sadece maddî sonuçlar ile de kalınmaz, en eski öğretilerde bile bulunan, birçok kutsal metin, ezoterik dalgaydı, tanecekti, maddeydi, enerjiyi gibi tartışmalar son bulacak; değişik görüntü ve ayrıntıdan **Bütün'e** doğru bir birlik sağlanmış olacaktır. Bu ise, kâinata gizli gibi görünen ve dışarıdan verilmedikçe farkına varamadığımız bir evrensel yasanın, **Sebeup-Sonuç Yasası**'nın herkes tarafından kabulüne doğru gidiş demektir. Madde, enerji, dalga gibi kavramlar arasında kurulan bağ, bunların şuurulu bir etki ile yönlendirilebileceği fikrine götürür. Bu ise **tesir mekanizmasını** daha iyi anlamamızı sağlar ve maddeyi ayakta tutan, diri kılan bir başka kudreti, bir dış etkeni, **Ruh** gücünü öğrenmemize yol açar. O güç sayesinde maddeden teşekkül etmiş canlı bedeni, maddenin dağılmaya eğilimli ent-

"Bir çeşmenin başına, boş bir testi koysalar / Kırk yıl orada kalsa, kendi dolası de-ğil."

Yunus Emre

Diğer taraftan ayna evren, gölge madde, gizli sektör gibi tanımlar, gene, daha binlerce yıl öncesinden günümü-

(*) İ.T.Ü. Kimya Bölümü, Fizikokimya Anabilimdalı

ze kadar gelen çeşitli öğretilerdeki **astral âlem** tanımına çok benziyor. Evrenimizde bulunan her şeyin aynısının orada da bulunması, her şeyin olduğu gibi dünyanın da bir ikizinin olduğuna bizi götürüyor. Bu bilgi Sadıklar Plânı Tebligatı'nda şöyle veriliyor: "Dünya küresi ve Dünya küresine bağlı olarak onunla beraber ve hatta ondan evvel teşekkül etmiş olan, sizlerin tabirinizle astral küre de, astral âlemin oldukça kesif maddelerinden yapılmış bir astral küredir." (1) Daha ileri satırlarda da dünya maddesinin gelişmemişliğinin ast-

ral ikizinin de gelişmemişliğine yol açtığından bahsediliyor.

Dikkati çeken bir başka nokta, bugüne dek materyalizmin öcü gibi korktuğu metafizik kelimesinin artık yayınlarda bile rastlanılır oluşu. Üstelik "Kozmoloji Metafizik mi Oldu?" diye makale başlığı olarak kullanılıyor ve evreni izah etmek için ortaya çıkan evrenbilimin kavramlarının yetersizliğinden söz ediyor. Çünkü aynı evreni izah için metafiziğin söylediklerinden fazla bir şey söyleyemiyor. Yani, her yeni gelen bulgu ile birçok şey, daha fazla elden avuçtan kaçır hâle geliyor. Eh, o kadarını metafizik de söylüyordu. Bir başka yayın ise bir adım daha ileri giderek fizik ve metafiziğin sonuçta aynı şeyi bulmak için birleştiğini söylüyor. Evrende neden bir şeyler var? Diğer bir makalede ise evrende olan bu **şeylerin** hep var olduğu iddia ediliyor. Yani **madde veya enerji yoktan var edilmedi, zaten hep vardı; o yüzden evrenin yaşı sonsuzdur, ancak değişimler sürer gider, deniyor.** İşte tekâmül...

Yazılanlar sadece bu

makalelerdeki ile sınırlı değil tabii. Her zaman bunlardan önce yayınlanmış veya bunlardan sonra yayınlanacaklara rastlamak mümkün... Örneğin Fransa'da yayınlanan bir dergideki makalede yine, ABD'deki Princeton Üniversitesi'ndeki fizikçilerin bulguları, onlara, maddenin psişik yanını düşündürterek maddenin ruhaniliği fikrini benimsetmeye başlamıştır(2).

Benzer yayınların sayısı arttıkça, aslında herkesin aynı şeyden bahsettiğini, fakat değişik yollarla tarif etmeye çalışıldığını; sonuçta, maddî olan her şeyin Etheronlardan yapıldığı noktasına giderek birleşmesi gibi, bu ifadelerin de aynı şeyi anlatmak üzere birleştiklerini görmek, her an karşımıza çıkabilecek kuvvetli bir olasılıktır. O aynı şey ise: Hayatın anlamı konusunda tatminkâr bir bilgi olarak, "tekâmül etmek üzere bir araç oluşu" hakkındadır.

(1)Sadıklar Plânı, *Ruh ve Madde Yayınları*, C. 28/4/1972, s. 703 (1988)

(2)Bernadette Reynaud, *Nostra*, no. 345 (1978)

PARAPSIKOLOJİ DERNEĞİ'NDEN D U Y U R U

PARAPSIKOLOJİ DERNEĞİ'nin (İnsan Doğasını Araştırma Derneği) **URAN Sanat ve Kültür Merkezi**'nde Mayıs ayı içinde vereceği konferansların çizelgesi aşağıya çıkarılmıştır. Giriş Serbesttir. Tüm okurlarımız (yakınlarıyla birlikte) davetlidirler. Ayrıntılı bilgi için telefonlarımız: 252 61 25, 243 18 14, 249 10 01.

9 MAYIS **Duyular Dışı Algılama (DDA) ve Ötesi** Özgür SÜZER
23 MAYIS **İnsanı Tanımakta Parapsikolojinin Önemi** Selman GERÇEKSEVER

Yer: URAN HOLDİNG A.Ş. Tophanelioğlu cad. No:56 Altunizade Üsküdar/İST.
Saat: 16.00-18.00

Yaşambilim SÖYLEŞİSİ

Prof. Dr. İnal Cem AŞKUN

YAŞAMBİLİM ARAÇLARI

Daha önce yaşambilimin amacından söz ederken, şöyle bir tanım yapmıştık: YAŞAMBİLİMİN AMACI; insanın özkişisel yaşamının kaynaklandığı temel düşünce ile bunun yönetim ve iletişiminin gözlemlenmesi, incelenmesi, araştırılması; sonuçlara bağlı kuramların geliştirilmesi, bunların uygun ortamlarda denemesi, başkalarıyla gerektiğinde karşılaştırmalar yaparak, bireyin yaşamını yönlendiren yasa, kural ve yorumlara ulaşılmasıdır.

Konusu ne olursa olsun, bir amaca ulaşmanın belli yolu, yordamı ya da yöntemi olduğu gibi, bunun bir de **aracı** veya **araçları** vardır. Bu bakımdan AMAÇ, YÖNTEM ve ARAÇ kavramları arasında çok sıkı bağılılıklar vardır. Amaç, kendisine uygun yöntem; yöntem de kendisine uygun aracın bulunmasını zorunlu kılar. Amaçlar ne kadar iyi saptanırsa saptansın, bunlara ulaşmadaki yöntem ve araçların belirlenmesindeki başarısızlık, amaçları temelsiz, "havada" bırakır.

Öte yandan, yöntemden ayrı olarak, amaçlar ile araçlar karşı karşıya kaldıklarında; çoğu kez bunların birbirleriyle ka-

rıştırılmaları sorunu çıkmaktadır. Bazen araçlar o kadar etkili olabilmektedir ki; birey amacı kaybedip, onu araç ile özdeşleştirebilmektedir. Söz gelimi günlük yaşamımızda, "para" yaşamı kolaylaştırıcı ve bizi toplumsal yaşam araçlarımıza ulaştırmada yardımcı bir "araç" olduğu hâlde; birçok kişinin "para peşinde" koşarken, "amaç" düşüncesini yitirip, kendisini salt "zengin olmak" tutkusuna kaptırdığını apaçık görebilmekteyiz. Aynı şekilde amaç, araç karışması "din" ve "ibadet" kavramlarında da meydana gelebilmektedir. Birey, sırasında din ve ona bağlı ibadet koşullarının, toplumsal kişiliğinin geliştirme amacı olduğunu unutarak, aslında dinine bağlı bir kişinin göstermemesi gereken büyük davranış bozukluklarını, son derece "dindar" bir toplumsal kimlik görünümü içinde sergileyebilmektedir. Böylece kişi, toplumsal yaşam ahlâkı açısından, "sahteci" kişiliğinin en uç noktası olan, "kendi kendini aldatma" düzeysizliğine ine-bilmektedir.

Toplumsal yaşamımızda sık sık düşebildiğimiz amaç-araç özdeşleşmesine, acaba özkişisel yaşamımızda düşebilir miyiz? Aslında güçlü bir özkişisel yaşam bilinci bunu engeller. Çünkü, böylesi bir bilinç, dünyadaki toplumsal yaşamımızı, özkişisel yaşamımızın aracı sayar. Türü ne

olursa olsun, bilim insanın hizmetindedir. Bilimin konusu, insanın, toplumun sorunlarıdır. Bilim geliştikçe, bu sorunların çözümlerinde de ileri noktalara varacaktır. Toplumsal (sosyal) bilimler, insanın toplum yaşayışının amaç ve araçlarını birbirlerine uygun biçimde belirlenmesinde görev yapmaktadırlar. Aşağı yukarı bir yılı aşkın süredir, öne sürmeye çalıştığımız yaşambilim ise, insanın özkişisel yaşamının amaç ve araçlarını en iyi biçimde saptamasında kendisine yardımcı olacaktır.

YAŞAMBİLİMİN AMAÇ VE ARAÇ BAĞLAMI

Yaşambilim için yaptığımız amaç tanımına bakacak olursak, burada başlıca şu öğelere ağırlık verildiği görülmektedir:

-İnsanın özkişisel yaşamının kaynaklanacağı temel düşüncesinin bulunması.

-Bu düşünceye bağlı olarak özkişisel yaşamın yönetim ve iletişiminin gözlemlenmesi, incelenmesi, araştırılması.

-Elde edilen sonuçlara bağlı kuramların geliştirilmesi.

-Kuramların, uygun ortamlarda denemesi, gerektiğinde başkalarıyla karşılaştırmalar yapılması.

-Bireyin yaşamını yön-

lendiren yasa, kural ve yorumlara ulaşılması.

Yaşambilim yöntemlerinden söz ederken, genel "yöntem" kavramının, bilimde NASIL, NEREDE, NE ZAMAN, KİM TARAFINDAN sorularına yanıt arama anlamına geldiğini belirtmiştik. Bunu yaşambilime uyguladığımızda, özkişisel yaşamımız ile bunun yönetim ve iletişiminin nasıl, nerede, ne zaman, kimlerle birlikte veya yalnız başarma konusunun, bir "yöntem" arayışı içine girmek olacağını, daha ayrıntılı bir biçimde açıklamaya çalışmıştık. Her yöntemin bir aracı olduğuna göre, yaşambilimin gerek amaç, gerek yöntemlerinde öngörülen eylemlerin, HANGİ ARAÇLAR ile yürütüleceği, çözülmesi gereken ilk soru niteliğini taşımaktadır. Söz gelimi, yukarıda belirttiğimiz amaç öğelerinden yola çıkacak olursak, bunlara uygun düşen araçların belirlenmesinde, şu soruların ya-

nitilerini araştırmamız gerekmektedir:

-Özkişisel yaşamımızın kaynaklanacağı temel düşüncüyü edinmede kişi, olay, deneyim, görüş, çeşitli yayın, vb. hangi araçlardan yararlanacağız?

-Özkişisel yaşamımızın yönetim ve iletişiminin gözlemlenmesi, incelenmesi ve araştırılmasında hangi araçları kullanabileceğiz?

-Elde ettiğimiz sonuçlara bağlı kuramların geliştirilmesi ile bunların uygun ortamlarda denenmesi ve gerektiğinde karşılaştırmaların yapılmasında hangi araçlara başvuracağız?

Dikkat edilirse, özünde tüm bu soruların temelinde bir BİLGİ TOPLAMA çabası yer almaktadır. Bilgi toplama da bir araçla sağlanabileceğine göre, bu araçların bir bölümünü kendimizden, bir bölümünü de başka kaynaklardan elde edebileceğiz. Kişisel yaşamı-

mızın olayları, kayıtları, ilişkileri, deneyimleri, belgeleri kullanacağımız kendi yaşambilim araçları olurken; yakın ve uzak yaşam çevrelerinden tanıdıklarımızın yaşamları, tanık olduğumuz olaylar, okuduğumuz yayınlar, dinlediklerimiz, izlediklerimiz, konuştuklarımız kendi dışımızdan başvurabileceğimiz araç niteliği taşımaktadır. Kuşkusuz her zaman belirttiğimiz gibi, yaşambilim kişinin kendisinin uğraş alanı olduğundan, bunda kullanacağı araçları da yine kendisinin, kendi ihtiyaçlarına en uygun biçimde seçmesi gerekeceği açıktır. Biz sadece, bir fikir vermesi bakımından, daha önce de belirttiğimiz gibi, YAŞAMBİLİM KAYITLARINI, bir yaşambilim aracı olarak nasıl kullanılabileceğini gelecek söyleşimizde sizlere aktarmaya çalışacağız.

Hepinize sevgi ve saygılarımla...

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN İZMİRLİLERE DUYURU

● DERNEK MERKEZİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ

5 MAYIS	Tekrardoğuş ve Gerekllliği	Engin EMİR
12 MAYIS	Ruhsal Fenomenler ve Sebepleri	Hasan SEZER
19 MAYIS	Uğur ve Uğursuzluk	Reşat GÜNER
26 MAYIS	Kıyamet Yaşanıyor	Elvan ÖGÜT ve Gündüz ÖGÜT

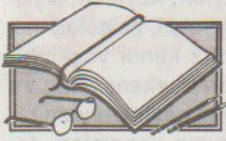
Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi
No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54
Saat: 19.30-21.00

● DERNEK DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

2 MAYIS	İçimizdeki Gizli Güçler	Selman GERÇEKSEVER (M.T.İ.A.D. Üyesi)
---------	-------------------------------	--

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR
Saat: 14.00

**NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE KATILIM ÜCRETSİZ VE SERBESTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

KİTAPLAR ARASINDA

A L L A H

Kitabın Adı

ALLAH

Yazarı

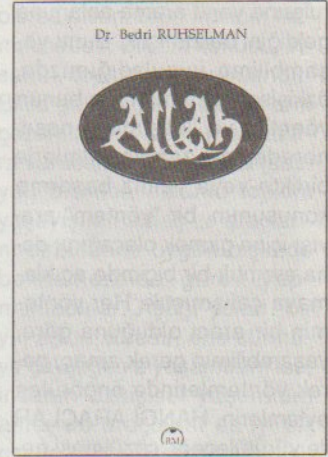
Dr. Bedri RUHSELMAN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

160 SAYFA, 1992 FİYATI: 18.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Çağlar boyunca insanları en çok meşgul eden, onları dünya yaşamı sırasında yönlendiren, düşünce ve davranışlarını etkisi altına alan Allah inancıdır. İnsanın şuur gelişimiyle paralel olarak bu Allah inancı da gelişmiştir.

İnsanda, bilinmeyen bir güce, gözlemediği dış evrenin yaratıcısı olarak tahmin ettiği çok büyük bir varlığa yönelme duygusu içgüdüselidir. Bu güce yönelik, onca derin bir sevgi ve saygı yaratmıştır. İlk başlarda bu gücü sembolize eden değişik adlar altında, değişik nesne ya da tanrılara yönelinmiştir. Yahudilik'le başlayan üç büyük din, bu güçlerin aslında tek bir Tanrı'ya bağlı olduğunu, evrenin ve dünyanın bu Tanrı'nın eseri olduğunu belirtirken, diğer yandan insanların, bu Tanrı'nın istediklerini yerine getirmekle yükümlü olduğu ve bu nedenle dinlerin verdiği, empoze ettiği her şeyi kabul etmeye mahkûm olduğu fikrini vermeye çalışmıştır. Hatta bu uğurda diğer insanları öldürme yetkileri de dağıtmıştır

Bu fikirlere dayanan dinler böyle bir realiteye ihtiyaç duyan insanlara, eskilere oranla ne kadar ileride olursa olsun, Tanrı hakkında yine sınırlı, yine nesnel ve yine dünya insanının anlayabileceği yerlerden bilgi vermiştir. Sıfatlar koymuş, nitelikler atamış, yani Tanrı'yı insanın o anda bulunduğu gelişim düzeyine indirmiştir. Din adamları O'nunla muhatap oluyormuş gibi fetvalar vermiş, kişisel kararlarını O'nun adına

uygulamaya kalkmıştır.

Anlayışı, M.S. 600-700 yıllarında yaşamış olan insan anlayışından çok daha üst bir düzeyde bulunan günümüz insanlığı, Tanrı denen bu kavram hakkında, kendi içinden gelen doğal zorlamalarla belirli bir sorgulara girmektedir. Bu sorgulama sırasında hem objektif denen dış dünyayla, eşyalarla, maddeyle ve insanlarla olan ilişkilerden belirli sonuçlar çıkarmakta, hem de sübjektif denen kendi iç varlığından gelen sezgi ve anlayışlara dayalı varsayımlarda bulunmaktadır.

Ruhçuluk, dünya ortamında bulunan bilgi kaynaklarından başka, ayrıca ruhsal âlemin verdiği bilgiler aracılığıyla da Tanrı kavramını en gerçekçi bir temele oturtmaya çalışmaktadır. Tanrı'nın insanlarla hiçbir zaman muhatap edilemeyecek bir olgu olduğunu, O'nu ifade edebilecek hiçbir sözcük ve sıfatın bulunamayacağını, O'nun sonsuzlukla, zaman ve mekânla herhangi bir ilişkisinin olmadığını ısrarla belirtmektedir.

Derneğimizin kurucusu Dr. Bedri RUHSELMAN, bu kitabında, Allah'ın tanımlanamaz bir şey olduğunu, dünya yaşamı sırasında sürekli olarak bilgi aldığı yüksek ruh varlıklarının yardımcıları ve kendi yorumlarıyla anlatmaya çalışmaktadır. Dinsel ifadelerden tümüyle uzak olan bu kitap, 21. yy'a girecek olan insanlığa Yaradan hakkında bir nebze de olsa bazı sezgiler ve ilhamlar kazandıracaktır.